

Uradni list Republike Slovenije

Internet: <http://www.uradni-list.si>

e-pošta: info@uradni-list.si

Št. **44** Ljubljana, petek **26. 5. 2000**

Cena 1400 SIT

ISSN 1318-0576

Leto X

DRŽAVNI ZBOR

2063. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o poklicnem in strokovnem izobraževanju (ZPSI-A)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o poklicnem in strokovnem izobraževanju (ZPSI-A)

Razlašam zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o poklicnem in strokovnem izobraževanju (ZPSI-A), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 10. maja 2000.

Št. 001-22-72/00
Ljubljana, dne 18. maja 2000.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N

O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O POKLICNEM IN STROKOVNEM IZOBRAŽEVANJU (ZPSI-A)

1. člen

V 83. členu zakona o poklicnem in strokovnem izobraževanju (Uradni list RS, št. 12/96) se dodata nov peti in šesti odstavek, ki se glasita:

“Do sprejetja zakona, ki bo urejal opravljanje delovodskih in poslovodskih izpitov, se opravljajo ti izpiti v skladu z določili, ki jih za mojstrski izpit določa zakon. Za opravljanje teh izpitov je pristojna Gospodarska zbornica Slovenije. Izpitni katalog za delovodski oziroma za poslovodski izpit se pripravi na podlagi nomenklature poklicev.

Podrobne določbe o opravljanju delovodskih in poslovodskih izpitov določi minister, pristojen za gospodarske dejavnosti.”

2. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 602-13/94-1/7
Ljubljana, dne 10. maja 2000.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Janez Podobnik, dr. med. l. r.

2064. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o vrtcih (ZVrt-A)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o vrtcih (ZVrt-A)

Razlašam zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o vrtcih (ZVrt-A), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 10. maja 2000.

Št. 001-22-73/00
Ljubljana, dne 18. maja 2000.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N

O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O VRTCIH (ZVrt-A)

1. člen

V zakonu o vrtcih (Uradni list RS, št. 12/96) se v petem odstavku 14. člena za besedo “delavcev” doda besedilo, ki se glasi: “delovno obveznost ravnatelja in pomočnika ravnatelja.”

2. člen

Drugi odstavek 17. člena se spremeni tako, da se glasi: “Dnevni in poldnevni program izvajata vzgojitelj in pomočnik vzgojitelja. Dnevni program v oddelku prvega starostnega obdobja izvajata skupaj vsaj šest ur dnevno in v oddelku drugega starostnega obdobja vsaj štiri ure dnevno. Poldnevni program v oddelku prvega starostnega obdobja izvajata skupaj vsaj tri ure dnevno in v oddelku drugega starostnega obdobja vsaj dve uri dnevno.”

3. člen

Za drugim odstavkom 30. člena se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

“Osnova za plačilo staršev otrok, ki so vključeni v oddelke vrtcev na območjih s posebnimi razvojnimi problemi, je cena enakega programa, ki velja v vrtcu na območju občine oziroma povprečna cena enakih programov, ki veljajo v vrtcih na območju občine. V primeru, da so na območju lokalne skupnosti vsi oddelki vrtca oblikovani na podlagi posebnega normativa iz šestega odstavka 14. člena zakona, je osnova za plačilo staršev povprečna cena enakega programa v Republiki Sloveniji.”

4. člen

V 31. členu se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:
"Metodologijo oblikovanja cen programov v vrtcih, ki opravljajo javno službo, določi minister, pristojen za predšolsko vzgojo."

5. člen

V drugem odstavku 63. člena se letnica "2000" nadomesti z letnico "2003".

6. člen

Določilo 2. člena tega zakona se začne uporabljati s 1. 9. 2000.

7. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 601-01/90-1/9

Ljubljana, dne 10. maja 2000.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Janez Podobnik, dr. med. l. r.

2065. Zakon o varstvu pred utopitvami (ZVU)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z o razglasitvi zakona o varstvu pred utopitvami (ZVU)

Razglasjam zakon o varstvu pred utopitvami (ZVU), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 10. maja 2000.

Št. 001-22-74/00

Ljubljana, dne 18. maja 2000.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N O VARSTVU PRED UTOPI TVAMI (ZVU)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(namen zakona)

(1) Ta zakon ureja varstvo pred utopitvami v morju, jezerih, rekah in drugih vodah, kjer se izvajajo športne dejavnosti, kopanje in druge dejavnosti v prostem času ter na javnih kopališčih.

(2) Varstvo pred utopitvami obsega načrtovanje, organiziranje, izvajanje, nadzor ter financiranje ukrepov in dejavnosti za varstvo pred utopitvami.

2. člen

(zagotavljanje varstva)

(1) Varstvo pred utopitvami iz prejšnjega člena zagotavljajo država, lokalne skupnosti, gospodarske družbe, zavodi in druge organizacije ter fizične osebe v skladu z zakonom.

(2) V pristojnosti države je predpisovanje splošnih ukrepov in pogojev za načrtovanje, organiziranje, izvajanje in usposabljanje na področju varstva pred utopitvami ter izvajanje nadzora ukrepov za varstvo pred utopitvami in določenih drugih nalog v skladu s tem zakonom.

(3) V pristojnosti lokalnih skupnosti je predpisovanje posebnih ukrepov za varstvo pred utopitvami, načrtovanje, organiziranje, izvajanje ter sofinanciranje ukrepov za varstvo pred utopitvami.

3. člen

(načelo preventive)

(1) Država in lokalne skupnosti so dolžne spodbujati izvajanje ukrepov in dejavnosti za preprečevanje in zmanjševanje možnosti utopitev.

(2) Lastnik ali drug upravičenec vodnega in priobalnega zemljišča oziroma imetnik vodne pravice mora zagotoviti pogoje za preprečevanje oziroma zmanjševanje utopitev ter pogoje za reševanje iz vode.

4. člen

(načelo pomoči)

Kdor opazi, da grozi neposredna nevarnost utopitve oziroma kdor opazi utapljanje ali utopitev, je dolžan pomagati po svojih močeh in sposobnostih. Če sam ne more pomagati, ne da bi s tem ogrozil lastno varnost in varnost drugih, mora o tem takoj obvestiti najbližji center za obveščanje ali policijo, na morju pa tudi Upravo Republike Slovenije za pomorstvo.

5. člen

(pomen izrazov)

V tem zakonu uporabljeni izrazi pomenijo:

– utopitev je smrt zaradi potopitve pod vodno gladino, ki jo povzroči naravna ali druga nesreča oziroma nepredviden dogodek pri katerikoli dejavnosti na, v in ob vodi;

– kopališča so odprti ali zaprti bazeni ali naravna kopališča v vodnem prostoru, namenjenem kopanju, rekreativnemu in športnemu plavanju ter skakanju v vodo s pripadajočo opremo in infrastrukturo, ki so v javni, zdraviliški, športni, rekreativni, turistični ali gostinski uporabi oziroma so namenjena opravljanju kopališke dejavnosti, ne glede na lastnika oziroma upravljalca in ki obratujejo trajno ali sezonsko;

– športne dejavnosti so vadba in tekmovanja na, v in ob vodi;

– dejavnosti v prostem času so kopanje, čolnarjenje, rafting, potapljanje, ribolov, lov in drugo ter razne zabavne igre na, v in ob vodi;

– prireditve so športna tekmovanja ter organizirane množične zabavne in druge prireditve na kopališčih ter vodah;

– reševalec iz vode je oseba, ki je usposobljena za reševanje ljudi na vodi in iz vode, za dajanje prve pomoči ter za vzdrževanje reda na kopališčih;

– avtonomna potapljaška oprema je potapljaška obleka, naprave za dihanje s komprimiranim zrakom ali mešanico plinov in druge naprave, ki potapljaču omogočajo avtonomno in varno potapljanje ali tehnično potapljanje;

– potapljanje z avtonomno potapljaško opremo je vsako potapljanje z avtonomno potapljaško opremo, ne glede na namen, do globine 40 m;

– tehnično potapljanje je potapljanje z avtonomno potapljaško opremo globlje od 40 m oziroma vsako potapljanje v podzemnih jamah, rudnikih in drugih objektih, izviri, podzemnih vodotokih in pod ledom;

– potrdilo o usposobljenosti za potapljanje je potrdilo, ki ga izda pristojni organ in s katerim se potrjuje usposobljenost za potapljanje z avtonomno potapljaško opremo ali za tehnično potapljanje in določa kategorijo oziroma specialnost, za katero je potapljač usposobljen.

II. UKREPI VARSTVA PRED UTOPITVAMI

6. člen

(posegi v prostor in graditev objektov)

Pri načrtovanju in izvajanju posegov v prostor ter pri projektiranju, graditvi, rekonstrukcijah in vzdrževanju objektov, pri katerih obstaja nevarnost utopitve, je treba upoštevati oziroma zagotoviti tudi predpisane prostorske, gradbene in druge tehnične ukrepe za varstvo pred utopitvami, zlasti pa:

1. označitev kopališč;
2. urejene dostope in izstope iz vode;
3. neoviran dostop za reševalce in reševalna vozila;
4. označena in primerno zavarovana nevarna mesta;
5. označitev nevarnih mest za skakanje v vodo;
6. namestitev opozorilnih napisov, predpisane reševalne opreme in sredstev za prvo pomoč.

7. člen

(promet ob vodi in na vodi)

(1) Upravljalci prometnih objektov morajo v skladu s predpisi posebej zavarovati cestne odseke, mostove in druge prometne objekte ob vodah, da se pri uporabi skladno s predpisi preprečijo padci ali zdrsi v vodo.

(2) Lastniki oziroma upravljalci plovil na vodah morajo zagotoviti izvajanje predpisanih ukrepov za varstvo pred utopitvami. Zlasti morajo zagotoviti:

1. varno plovbo ter varnost ljudi in premoženja na plovilu;
2. da plovilo ne ogroža varnosti drugih plovil in drugih ljudi v ali na vodi;
3. da imajo plovila, ki morajo biti opremljena tudi z rešilnimi jopiči, le-te shranjene na priročnem mestu.

8. člen

(ureditev obale in posebni ukrepi)

(1) Lastnik ali drug upravičenec vodnega in priobalnega zemljišča oziroma imetnik vodne pravice, kjer obstaja nevarnost utopitve, mora dovoliti postavitev predpisanih opozorilnih napisov ter reševalne opreme in sredstev.

(2) Za organiziranje prireditev, kjer obstaja nevarnost utopitve, je potrebno pridobiti dovoljenje pristojnega upravnega organa.

(3) Na zaledenelih vodnih površinah pristojni organ lokalne skupnosti dovoli hojo, drsanje ali druge dejavnosti na ledu le v času, ko je zaledenela površina varna. Varnost zaledenele površine ugotavlja pravna ali fizična oseba, ki jo za to pooblasti lokalna skupnost.

(4) Lokalna skupnost glede na geografske, poselitvene, vremenske, tehnične in druge razmere predpiše posebne ukrepe za varstvo pred utopitvami v naselju ter zunaj naselja na vodnem zemljišču ali zemljišču, ki je ob vodnem zemljišču, vendar ti ukrepi ne smejo biti v nasprotju s predpisanimi splošnimi ukrepi.

(5) Lokalna skupnost ne glede na prejšnji odstavek prepove ali omeji športne dejavnosti ali dejavnosti v prostem času na delu vode, kjer obstaja posebna povečana nevarnost utopitve.

9. člen

(varnost)

Organizacije, ki se ukvarjajo s športnimi dejavnostmi ter organizatorji dejavnosti v prostem času in prireditve na, v in ob vodi morajo upoštevati naslednje ukrepe za varstvo pred utopitvami:

1. da je pri organiziranih športnih dejavnostih in dejavnostih v prostem času ter prireditvah prisotno predpisano število reševalcev iz vode;

2. da je na vodnih površinah in površinah ob njih, tedaj, ko se izvajajo te dejavnosti in prireditve, zagotovljena predpisana reševalna oprema in sredstva, ki morajo biti v brezhibnem stanju;

3. da se športne dejavnosti in dejavnosti v prostem času ter prireditve izvajajo samo na krajih in pod pogoji, ki jih določi pristojni upravni organ, na morju pa Uprava Republike Slovenije za pomorstvo.

10. člen

(izposojanje opreme in sredstev)

(1) Izposojevalci opreme in sredstev, namenjenih športnim dejavnostim in dejavnostim v prostem času, morajo z vidika varstva pred utopitvami upoštevati še:

1. da mora biti izposojanje opreme in sredstev prilagojeno vremenskim in vodnim razmeram;

2. da se oprema in sredstva ne izposojajo osebam, mlajšim od 15 let, če so brez spremstva staršev oziroma polnoletne osebe, ki ji je oseba zaupana v varstvo;

3. da so oprema in sredstva ob izdaji tehnično brezhibna, uporabniki pa seznanjeni z osnovami uporabe;

4. da se oprema in sredstva ne izdajajo osebam, ki so pod vplivom alkohola, mamil ali drugih psihotropnih snovi, ter duševno in fizično prizadetim osebam, ki bi lahko s svojo dejavnostjo ogrozile svojo ali tujo varnost, če so brez spremstva staršev oziroma polnoletne osebe, ki ji je oseba zaupana v varstvo;

5. da med delovnim časom izposojevalnice zagotovijo stalen nadzor nad izposojenimi plovili in prisotnost osebe, usposobljene za reševanje iz vode.

(2) Dejavnost dnevnega izposojanja plovil na morju se opravlja poleg izpolnjevanja predpisanih splošnih pogojev le z dovoljenjem Uprave Republike Slovenije za pomorstvo, s katerim se določijo tudi pogoji, pod katerimi se sme izposojati plovila. Če se z dovoljenjem določeni pogoji ne spoštujejo in se s tem ogroža varnost, Uprava Republike Slovenije za pomorstvo dovoljenje preklicuje.

11. člen

(zagotavljanje varnosti pri delu)

Delodajalec mora pri delih, kjer obstaja nevarnost utopitve, poskrbeti za:

1. primerno ureditev delovišča ter opremo in sredstva za varno delo;

2. predpisano reševalno opremo in sredstva za reševanje iz vode;

3. predpisano število reševalcev iz vode;

4. usposobljenost delavcev za samoreševanje iz vode;

5. neoviran dostop za reševalce in reševalno opremo;

6. druge predpisane ukrepe.

12. člen

(usposabljanje prebivalcev)

(1) Prebivalci se usposabljujejo za varstvo pred utopitvami v osnovnih in srednjih šolah ter na prostovoljnih oblikah usposabljanja, ki jih organizirajo država, lokalne skupnosti, društva, športne organizacije in lastniki oziroma upravljalci kopališč.

(2) Osnovne in srednje šole morajo v okviru izobraževanja vsem učencem zagotoviti možnosti, da se naučijo plavati.

13. člen

(usposabljanje enot za zaščito, reševanje in pomoč)

Člani in pripadniki gasilskih, potapljaških, tehnično reševalnih in drugih enot Civilne zaščite, ki so namenjene zaščiti in reševanju ob poplavah in drugih nesrečah na vodi, morajo biti usposobljeni za reševanje iz vode.

14. člen

(reševanje ljudi in plovil)

(1) Reševanje ljudi in plovil na morju v skladu s predpisi vodi in izvaja Uprava Republike Slovenije za pomorstvo v sodelovanju s policijo.

(2) Reševanje ljudi in plovil na celinskih vodah vodijo in izvajajo gasilske in druge reševalne službe v sodelovanju s policijo in v skladu s predpisi o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami.

15. člen
(pristojnosti)

Ukrepe varstva pred utopitvami iz 6., 7., 9., 10. in 11. člena tega zakona in način njihovega izvajanja predpišejo pristojni ministri.

III. POTAPLJANJE

16. člen
(območje potapljanja)

Območje potapljanja z avtonomno potapljaško opremo ali tehničnega potapljanja mora biti vidno označeno.

17. člen

(potapljanje z avtonomno potapljaško opremo)

(1) Potapljanje z avtonomno potapljaško opremo in tehnično potapljanje je dovoljeno samo osebi s predpisano opremo, ki izpolnjuje naslednja pogoja:

- da je psihofizično, zdravstveno in plavalno sposobna za potapljanje;
- da je uspešno opravila usposabljanje in pridobila potrdilo o usposobljenosti za potapljanje z avtonomno potapljaško opremo ali tehnično potapljanje.

(2) Potapljanje z avtonomno potapljaško opremo in tehnično potapljanje s komprimiranim zrakom se lahko izvaja do globine 40 m.

(3) Usposabljanje za potapljanje z avtonomno potapljaško opremo in tehnično potapljanje ter izdajanje potrdil o usposobljenosti se izvaja v skladu s predpisi o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami.

(4) Vlada predpiše merila za potapljanje z avtonomno potapljaško opremo oziroma za tehnično potapljanje in usposabljanje potapljačev, ki sodelujejo ali so lahko vključeni v zaščito, reševanje in pomoč v skladu z zakonom.

18. člen
(izvajalci usposabljanja)

(1) Usposabljanje za potapljanje z avtonomno potapljaško opremo in tehnično potapljanje lahko opravljajo le inštruktorji potapljanja, ki pridobijo pooblastilo za usposabljanje za potapljanje v skladu s tretjim odstavkom prejšnjega člena.

(2) Pooblastilo iz prejšnjega odstavka izdaja Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje oziroma organizacija, ki jo v skladu s predpisi o športu pooblasti minister, pristojen za šport.

19. člen
(potapljanje tujih državljanov)

Tehnično potapljanje se dovoli tujim državljanom, če:

- o nameravanem kraju in času potapljanja obvestijo krajevno pristojno policijsko postajo, ki o prijavi izda potrdilo in vodi evidenco izdanih potrdil;
- se izkažejo, da so nezgodno in življenjsko zavarovani;
- izkažejo, da so za to usposobljeni;
- jih pri potapljanju spremlja državljan Republike Slovenije, ki je usposobljen za potapljanje v skladu s tem zakonom.

20. člen
(prepoved potapljanja)

(1) Prepovedano je kakršnokoli potapljanje na morju v pristaniščih oziroma na območjih, posebej označenih v skladu s predpisi, razen če se ne izvaja zaradi policijskih ali vojaških razlogov oziroma s soglasjem Uprave Republike Slovenije za pomorstvo.

(2) Minister, pristojen za okolje in prostor, lahko uredi ali prepove potapljanje z avtonomno potapljaško opremo ali tehnično potapljanje na območjih, varovanih na podlagi predpisov o ohranjanju narave in voda.

IV. KOPALIŠČA

21. člen
(kopališka dejavnost)

Kopališko dejavnost lahko opravlja pravna ali fizična oseba, ki ima v sodni register vpisano oziroma pri pristojni davčni upravi priglašeno ustrezno dejavnost upravljanja s kopališči in ima za kopališče, na katerem namerava opravljati dejavnost, dokazilo, da je zanj izdano uporabno dovoljenje v skladu s predpisi o graditvi objektov in v skladu s tem zakonom veljavno obratovalno dovoljenje.

22. člen
(poseben pregled kopališča)

(1) Za vsako novo kopališče je potrebno poleg tehničnega pregleda in uporabnega dovoljenja v skladu s predpisi o graditvi objektov imeti tudi opravljen poseben strokovno tehnični pregled, da se ugotovi, ali je kopališče sposobno za obratovanje.

(2) Poseben pregled se opravlja tudi med obratovanjem kopališča in sicer najmanj enkrat letno, praviloma pred pričetkom kopalne sezone.

(3) S posebnim pregledom se ugotavlja, ali so kopališče in z njim povezane funkcionalno-tehnične napeljave, naprave in funkcionalni objekti opremljeni in vzdrževani v skladu s tehničnimi predpisi, normativi in standardi, ki se nanašajo na objekte, napeljave, naprave in opremo kopališča.

23. člen
(obratovalno dovoljenje)

(1) Obratovalno dovoljenje za naravna kopališča izdaja oziroma odvzema inšpektor, pristojen za zdravstvo, po predhodnem mnenju Inšpektorata Republike Slovenije za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami in Inšpektorata Republike Slovenije za okolje in prostor.

(2) Obratovalno dovoljenje se izda po pridobitvi uporabnega dovoljenja in pred pričetkom obratovanja.

(3) Obratovalno dovoljenje se lahko odvzame, če niso izpolnjeni pogoji, ki zagotavljajo higienski minimum kopališča in varnost kopalcev ter obiskovalcev ob spoštovanju kopališkega reda.

(4) K vlogi za izdajo obratovalnega dovoljenja mora lastnik oziroma upravljalec kopališča poleg predpisane dokumentacije o kopališču predložiti tudi kopališki red.

(5) V obratovalnem dovoljenju morajo biti glede na velikost kopališča, število obiskovalcev in varnost kopalcev določeni pogoji, ki zagotavljajo higienski minimum kopališča in varnost kopalcev ter obiskovalcev ob spoštovanju kopališkega reda.

(6) Veljavno obratovalno dovoljenje poteče s pretekom roka.

(7) Obratovalno dovoljenje mora biti stalno obešeno ob glavnem vhodu na kopališče.

(8) Če kopališče nima obratovalnega dovoljenja, ali če je njegova veljavnost potekla, kopališče ne sme obratovati.

24. člen
(označevanje kopališča)

Območje kopališča mora biti vidno označeno.

25. člen
(uporaba kopališča)

(1) Kopanje je dovoljeno le na vodnih površinah, namenjenih kopanju.

(2) Vodne površine na vodah, namenjene kopanju, morajo biti ločene od vodnih površin, namenjenih športnim dejavnostim in drugim dejavnostim v prostem času. Ločitev mora biti fizična ali označena z vidnimi, med seboj povezanimi plovki.

(3) Na kopališčih na morju se smejo kopalci nahajati v mejah 150-metrskega pasu ob obali, če ni drugače določeno.

26. člen (oprema kopališča)

Lastnik oziroma upravljalec kopališča mora zlasti:

- zagotoviti naprave, opremo in sredstva za varno obratovanje kopališča;
- na vidnem mestu postaviti znake, ki opozarjajo na nevarnosti in ustrezna ravnanja;
- zagotoviti telefonsko ali radijsko zvezo z zdravstveno službo, centrom za obveščanje ali postajo policije, na morju pa tudi z Upravo Republike Slovenije za pomorstvo;
- zagotoviti opremo in sredstva za reševanje iz vode in za dajanje prve pomoči.

27. člen (kopališki red)

(1) Lastnik oziroma upravljalec kopališča v kopališkem redu določi obratovalni čas kopališča, dejavnosti, ki se lahko opravljajo na vodi in v njej, način uporabe kopaliških objektov in naprav, higienski red na kopališču in druge ukrepe, ki zagotavljajo red, čistočo in varnost kopalcev ter obiskovalcev.

(2) Kopališki red mora biti objavljen na vidnem mestu na kopališču.

28. člen (varno obratovanje kopališča)

Lastnik oziroma upravljalec kopališča je med obratovanjem dolžan zagotoviti:

- stalno navzočnost predpisanega števila reševalcev iz vode;
- opazovanje, reševanje in dajanje prve pomoči na območju kopališča ter izvajanje drugih ukrepov, ki omogočajo nemoteno in varno kopanje;
- higiensko vzdrževanje objektov, opreme, naprav in sredstev na kopališču.

29. člen (varnost otrok in invalidov)

(1) Lastnik oziroma upravljalec kopališča ne sme dovoliti vstopa v kopališče otroku do 7. leta starosti brez spremstva staršev oziroma polnoletne osebe, ki ji je otrok zaupan v varstvo.

(2) Oseba, ki pelje v kopališče invalidno osebo ali organizirano skupino otrok, je dolžna skrbeti za njihovo varnost ter ob prihodu v kopališče opozoriti reševalca iz vode na njihovo prisotnost.

(3) Reševalec iz vode lahko skupini iz prejšnjega odstavka prepove kopanje in uporabo kopaliških naprav, če ugotovi, da za njihovo varnost ni dovolj poskrbljeno.

30. člen (prepovedi)

(1) Kopalci in obiskovalci se morajo ravnati po določbah kopališkega reda, opozorilnih znakih v kopališču ter po navodilih in opozorilih reševalca iz vode, v kopališčih na morju pa tudi po navodilih in opozorilih Uprave Republike Slovenije za pomorstvo ter policije.

(2) Kopalec ne sme:

- uporabljati kopaliških naprav, ki jih glede na svoje znanje plavanja ne more uporabljati brez nevarnosti za svoje zdravje in življenje;
- uporabljati kopaliških naprav v nasprotju s kopališkim redom oziroma tako, da bi pri tem ogrožal druge kopalce ali sebe;

- namerno ali iz malomarnosti onesnaževati vodo in druge površine kopališča.

31. člen (reševalec iz vode)

(1) Za reševalca iz vode se lahko usposobi polnoletna oseba z ustreznimi psihofizičnimi sposobnostmi, ki ima najmanj srednjo izobrazbo ter opravljen preizkus iz plavalnih sposobnosti.

(2) Reševalec iz vode se lahko usposobi za reševalca iz vode v bazenskih kopališčih ali za reševalca iz vode na drugih vodah.

(3) Reševalec iz vode mora vsako leto opraviti preizkus usposobljenosti za reševanje iz vode in nudenje prve pomoči ter zdravniški pregled.

(4) Reševalec iz vode mora imeti med opravljanjem svojih nalog predpisano oblačilo z oznakami.

(5) Reševalec iz vode lahko zahteva, da kopalec ali obiskovalec, ki krši kopališki red in se ne ravna v skladu z njegovimi opozorili, zapusti območje kopališča, ter pravico ugotoviti istovetnost kopalca ali obiskovalca, ki krši določbe tega zakona in ga prijaviti pristojnemu inšpekcijskemu organu ali policiji.

32. člen (pristojnosti)

(1) Minister, pristojen za okolje in prostor, v soglasju z ministrom, pristojnim za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, ministrom, pristojnim za šport, in ministrom, pristojnim za zdravstvo, predpiše vrste kopališč, naprave, opremo in sredstva za varno obratovanje kopališč glede na vrsto kopališča, znake, ki opozarjajo na nevarnosti in ustrezna ravnanja, opremo in sredstva za reševanje iz vode, potrebno število reševalcev iz vode ter oblačila z oznakami reševalcev iz vode.

(2) Minister, pristojen za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, predpiše psihofizične sposobnosti, ki jih mora izpolnjevati reševalec iz vode, program usposabljanja za reševalca iz vode, obseg preizkusa usposobljenosti za reševanje iz vode, izdaja pooblastila in določa pogoje za izvajanje programa preizkusa usposobljenosti za reševanje iz vode. Program usposabljanja za reševalca iz vode na kopališčih predpiše minister, pristojen za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, v soglasju z ministrom, pristojnim za šport.

(3) Minister, pristojen za zdravstvo, predpiše minimalne higienske in druge zahteve, ki jih mora izpolnjevati kopališče, kopalna voda, način njihovega ugotavljanja in spremljanja, opremo in sredstva za dajanje prve pomoči, program usposabljanja za nudenje prve pomoči, obseg preizkusa usposobljenosti za nudenje prve pomoči in obseg zdravniškega pregleda reševalca iz vode, izdaja pooblastila in določa pogoje za izvajanje programa preizkusa usposobljenosti za nudenje prve pomoči in opravljanje zdravniških pregledov.

V. ZBIRKE PODATKOV

33. člen (zbirka podatkov o utopitvah)

(1) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, vzpostavi in vzdržuje zbirko podatkov o utopitvah, ki vsebuje podatke o:

1. posameznih utopitvah;
2. kraju, času in vzrokih utopitve;
3. intervencijah ob dogodkih, pri katerih je prišlo do utopitve.

(2) Namen zbiranja podatkov iz prejšnjega odstavka je izdelava strokovnih analiz, preventivnih ukrepov, obveščanje javnosti in načrtovanje nadaljnjih ukrepov varnosti na področju varstva pred utopitvami.

(3) O utopitvah in dogodkih, povezanih z utopitvami, so ministrstvu, pristojnem za notranje zadeve, dolžni posredovati podatke lastniki oziroma upravjalci kopališč ter druge osebe,

ki so sodelovale oziroma so bile prisotne ob dogodku, povezanem z utopitvijo.

(4) Zbirka podatkov iz prvega odstavka tega člena vsebuje naslednje osebne podatke o utopljenih: ime in priimek, datum in kraj rojstva ter naslov stalnega oziroma začasnega bivališča.

(5) Osebne podatke iz prvega odstavka tega člena smejo uporabljati pristojni državni organi ter pravne in fizične osebe, pooblaščenice za izvajanje varstva pred utopitvami.

34. člen

(zbirka podatkov o reševalcih iz vode)

(1) O reševalcih iz vode v skladu s tem zakonom vzpostavi in vzdržuje zbirko podatkov ministrstvo, pristojno za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami.

(2) Namen zbiranja podatkov iz prejšnjega odstavka je organiziranje in usposabljanje potrebnega števila reševalcev iz vode oziroma reševalnih služb.

(3) Zbirka podatkov iz prvega odstavka tega člena vsebuje naslednje osebne podatke: ime in priimek, datum in kraj rojstva, naslov stalnega oziroma začasnega bivališča, podatke o izobrazbi, poklicu, zdravstvenem stanju ter usposobljenosti.

(4) Osebni podatki iz prejšnjega odstavka se pridobijo neposredno od oseb, o katerih se vodi zbirka podatkov, ali pa se pridobijo iz že obstoječih zbirk podatkov ter se hranijo in uporabljajo le toliko časa, kot je to potrebno za namen, za katerega so bili zbrani, vendar največ dve leti po tem, ko so osebe prenehale opravljati dejavnost, povezano z izvajanjem ukrepov za varstvo pred utopitvami.

(5) Osebne podatke iz tretjega odstavka tega člena smejo uporabljati pristojni državni organi, organi lokalnih skupnosti ter pravne in fizične osebe, pooblaščenice za izvajanje varstva pred utopitvami.

VI. NADZOR

35. člen

(pristojnosti inšpekcij)

Izvajanje tega zakona ter na njegovi podlagi izdanih predpisov nadzirajo inšpektorji in drugi delavci s posebnimi pooblastili posameznih državnih organov v skladu s svojim delovnim področjem in pooblastili.

VII. KAZENSKÉ DOLOČBE

36. člen

(kazni za prekrške)

(1) Z denarno kaznijo najmanj 500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki stori prekršek v zvezi z opravljanjem dejavnosti:

1. če ne upošteva oziroma zagotovi predpisanih prostorskih, gradbenih in drugih tehničnih ukrepov za varstvo pred utopitvami (6. člen);

2. če v skladu s predpisi ne zavaruje cestnih odsekov, mostov in drugih prometnih objektov ob vodah tako, da se pri uporabi skladno s predpisi preprečijo padci ali zdrsi v vodo (prvi odstavek 7. člena);

3. če kot lastnik oziroma upravljalec plovila na vodi ne zagotovi izvajanja predpisanih ukrepov za varstvo pred utopitvami (drugi odstavek 7. člena);

4. če ne dovoli postavitve predpisanih opozorilnih napisov ter reševalne opreme in sredstev (prvi odstavek 8. člena);

5. če ne pridobi dovoljenja pristojnega upravnega organa za organiziranje prireditev, kjer obstaja nevarnost utopitve (drugi odstavek 8. člena);

6. če organizira hojo, drsanje ali druge dejavnosti na ledu v času, ko to ni dovoljeno (tretji odstavek 8. člena);

7. če ne zagotovi prisotnosti predpisanega števila reševalcev iz vode pri organiziranih športnih dejavnostih in dejavno-

stih v prostem času ter prireditvah ali če ne zagotovi predpisane reševalne opreme in sredstev, ki morajo biti v brezhibnem stanju, tedaj, ko se na vodnih površinah in površinah ob njih, izvajajo te dejavnosti in prireditve ali če ne izvaja športne dejavnosti in dejavnosti v prostem času ter prireditve na krajih in pod pogoji, ki jih določi pristojni upravni organ, na morju pa Uprava Republike Slovenije za pomorstvo (9. člen);

8. če izposoja opremo in sredstva, namenjena športnim dejavnostim in dejavnostim v prostem času v nasprotju z določili prvega odstavka 10. člena ter ne upošteva pogojev iz dovoljenja, ki ga je izdala Uprava Republike Slovenije za pomorstvo (10. člen);

9. če pri delih, kjer obstaja nevarnost utopitve ne poskrbi za predpisane ukrepe (11. člen);

10. če dovoli potapljanje z avtonomno potapljaško opremo ali tehnično potapljanje osebi, ki ne izpolnjuje predpisanih pogojev (prvi odstavek 17. člena);

11. če dovoli potapljanje z avtonomno potapljaško opremo ali tehnično potapljanje s komprimiranim zrakom globlje od 40 m (drugi odstavek 17. člena);

12. če izvaja usposabljanje za potapljanje z avtonomno potapljaško opremo in tehnično potapljanje brez pooblastila za usposabljanje za potapljanje z avtonomno potapljaško opremo in tehnično potapljanje (prvi odstavek 18. člena);

13. če dovoli potapljanje tujemu državljanu, ki ne izpolnjuje predpisanih pogojev (19. člen);

14. če dovoli potapljanje na morju v pristaniščih oziroma na območjih posebej označenih v skladu s predpisi, kjer je potapljanje prepovedano (20. člen);

15. če organizira kopanje na vodnih površinah, ki niso namenjene kopanju (prvi odstavek 25. člena);

16. če ne loči vodnih površin, namenjenih kopanju, od vodnih površin, namenjenih tudi drugim športnim dejavnostim in dejavnostim v prostem času (drugi odstavek 25. člena);

17. če ne zagotovi opreme in sredstev za varno obratovanje, znakov, zvez oziroma opreme in sredstev za reševanje iz vode in dajanje prve pomoči (26. člen);

18. če ne objavi kopalniškega reda na vidnem mestu na kopalnišču (drugi odstavek 27. člena);

19. če ne zagotavlja stalne navzočnosti predpisanega števila reševalcev iz vode, opazovanje, reševanje in dajanje prve pomoči na območju kopalnišča ali ne izvaja drugih ukrepov, ki omogočajo nemoteno in varno kopanje oziroma ne zagotavlja higiensko vzdrževanje objektov, opreme, naprav in sredstev na kopalnišču (28. člen);

20. če dovoli vstop v kopalnišče otroku do 7. leta starosti brez spremstva staršev oziroma polnoletne osebe, ki ji je otrok zaupan v varstvo (prvi odstavek 29. člena);

21. če reševalec iz vode ne opravi vsako leto preizkusa usposobljenosti za reševanje iz vode in nudenje prve pomoči ter zdravniški pregled (tretji odstavek 31. člena);

22. če reševalec iz vode med opravljanjem svojih nalog ne nosi predpisanih oblačil z oznakami (četrti odstavek 31. člena);

23. če ravna v nasprotju z odločitvijo inšpekcijske službe (35. člen).

(2) Z denarno kaznijo najmanj 200.000 tolarjev se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

37. člen

(kazni za prekršek odgovorne osebe)

Z denarno kaznijo najmanj 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba državnega organa ali lokalne skupnosti:

1. če ne upošteva oziroma zagotovi predpisanih prostorskih, gradbenih in drugih tehničnih ukrepov za varstvo pred utopitvami (6. člen);

2. če ne omeji ali ne izda prepovedi za športno dejavnost ali dejavnosti v prostem času na delu vode, kjer obstaja posebna povečana nevarnost utopitve (peti odstavek 8. člena);

3. če dovoli potapljanje z avtonomno potapljaško opremo ali tehnično potapljanje osebi, ki nima predpisane potapljaške opreme ali ki ne izpolnjuje predpisanih pogojev (prvi odstavek 17. člena);

4. če v obratovalnem dovoljenju ne določi pogojev, ki zagotavljajo higienski minimum kopališča in varnost kopalcev ter obiskovalcev (peti odstavek 23. člena).

38. člen

(kazni za prekršek posameznika)

Z denarno kaznijo najmanj 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek posameznika:

1. če o utapljanju oziroma utopitvi ne obvesti najbližjega centra za obveščanje ali policije, na morju pa tudi Upravo Republike Slovenije za pomorstvo (4. člen);

2. če ne dovoli postavitve predpisanih opozorilnih napisov ter reševalne opreme in sredstev (prvi odstavek 8. člena);

3. če se potaplja z avtonomno potapljaško opremo ali tehnično potaplja s komprimiranim zrakom globlje od 40 m (drugi odstavek 17. člena);

4. če se potaplja na morju v pristaniščih oziroma na območjih posebej označenih v skladu s predpisi, kjer je potapljanje prepovedano (prvi odstavek 20. člena);

5. če se potaplja z avtonomno potapljaško opremo ali tehnično potaplja na območjih, varovanih na podlagi predpisov o ohranjanju narave in voda (drugi odstavek 20. člena);

6. če se kopa na vodnih površinah, ki niso namenjene kopanju (prvi odstavek 25. člena);

7. če se kot kopalec nahaja zunaj 150-metrskega pasu ob obali (tretji odstavek 25. člena);

8. če ne poskrbi za varnost invalidne osebe ali organizirane skupine otrok, ki jih pripelje v kopališče ter ob prihodu v kopališče ne opozori reševalca iz vode na njih (drugi odstavek 29. člena);

9. če se ne ravna po določbah kopališkega reda, opozorilnih znakov v kopališču ter po navodilih in opozorilih reševalca iz vode, v kopališčih na morju pa tudi po navodilih in opozorilih Uprave Republike Slovenije za pomorstvo ter policije (prvi odstavek 30. člena);

10. če uporablja kopališke naprave v nasprotju s kopališkim redom oziroma tako, da s tem ogroža druge kopalce ali sebe ali če namerno ali iz malomarnosti onesnažuje vodo in druge površine kopališča (drugi odstavek 30. člena).

VIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

39. člen

(rok za izdajo podzakonskih predpisov)

(1) S tem zakonom določeni predpisi morajo biti izdani najkasneje v enem letu po sprejetju tega zakona.

(2) Do uveljavitve predpisov iz prejšnjega odstavka se uporabljajo uredba o potapljanju z avtonomno potapljaško opremo (Uradni list RS, št. 65/97), pravilnik o varnosti pred utopitvami (Uradni list SRS, št. 33/78), pravilnik o higienskih zahtevah za bazenske kopalne vode (Uradni list SRS, št. 9/88 in 18/88) in drugi predpisi, kolikor niso v nasprotju s tem zakonom.

(3) Do uveljavitve predpisov iz prvega odstavka tega člena izvajajo nadzor nad izvrševanjem predpisov iz prejšnjega odstavka inšpektorji in drugi delavci s posebnimi pooblastili posameznih državnih organov v skladu s svojim delovnim področjem.

40. člen

(uskladitev obratovanja kopališč)

Lastniki oziroma upravjalci kopališč morajo uskladiti njihovo obratovanje s tem zakonom v enem letu od njegove uveljavitve.

41. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z uveljavitvijo tega zakona preneha veljati zakon o varnosti v urejenih kopališčih (Uradni list SRS, št. 1/87).

42. člen

(veljavnost zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 212-02/95-1/4

Ljubljana, dne 10. maja 2000.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Janez Podobnik, dr. med. l. r.

2066. Zakon o spremembi zakona o proizvodnji in prometu s prepovedanimi drogami (ZPPPD-A)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi zakona o spremembi zakona o proizvodnji in prometu s prepovedanimi drogami (ZPPPD-A)

Razlašam zakon o spremembi zakona o proizvodnji in prometu s prepovedanimi drogami (ZPPPD-A), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 11. maja 2000.

Št. 001-22-88/00

Ljubljana, dne 19. maja 2000.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N

O SPREMENBI ZAKONA O PROIZVODNJI IN PROMETU S PREPOVEDANIMI DROGAMI (ZPPPD-A)

1. člen

V zakonu o proizvodnji in prometu s prepovedanimi drogami (Uradni list RS, št. 108/99) se v 3. točki drugega odstavka 28. člena za besedo "zakona" doda vejica in besedilo, ki se glasi: "ki se nanašajo na proizvodnjo in promet s prepovedanimi drogami,".

Za četrtim odstavkom se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

"V primeru prekrška iz 33. člena tega zakona, pooblaščenice uradne osebe Ministrstva za notranje zadeve in pooblaščenice uradne osebe Ministrstva za obrambo zasežejo prepovedane droge ter predlagajo postopek o prekršku".

2. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 520-03/95-1/8

Ljubljana, dne 11. maja 2000.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Janez Podobnik, dr. med. l. r.

2067. Zakon o izjemnem znižanju davčne obveznosti (ZIZDO)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z
o razglasitvi zakona o izjemnem znižanju davčne obveznosti (ZIZDO)

Razlašam zakon o izjemnem znižanju davčne obveznosti (ZIZDO), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 11. maja 2000.

Št. 001-22-89/00
Ljubljana, dne 19. maja 2000.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N
O IZJEMNEM ZNIŽANJU DAVČNE OBVEZNOSTI (ZIZDO)

1. člen

Ta zakon določa pogoje in način izjemnega znižanja davčne obveznosti za zavezance v nižjih dohodkovnih razredih v skladu z dogovorom o politiki plač za obdobje 1999–2001 (Uradni list RS, št. 22/99).

2. člen

Znižanje davčne obveznosti iz prejšnjega člena se izvede tako, da se zavezancem za dohodnino v nižjih dohodkovnih razredih zniža obveznost iz naslova dohodnine za leto 1999, ugotovljena v skladu z zakonom o dohodnini (Uradni list RS, št. 71/93, 2/94 – pop., 7/95, 14/96 – odločba US in 44/96).

3. člen

Znižanje davčne obveznosti se prizna zavezancu za dohodnino, katerega bruto dohodek, dosežen v letu 1999, ne presega 45% letne povprečne plače zaposlenih v Republiki Sloveniji za leto 1999 (v nadaljnjem besedilu: povprečna plača).

Za bruto dohodek iz prejšnjega odstavka se šteje vsota bruto dohodkov zavezanca za dohodnino, ki so vir dohodnine v letu 1999.

Za bruto dohodek fizične osebe iz opravljanja dejavnosti se šteje njen dobiček iz dejavnosti, ki je ugotovljen brez upoštevanja znižanj in olajšav v skladu z zakonom o dohodnini in z upoštevanjem obračunanih obveznih prispevkov za socialno varnost.

4. člen

Znižanje davčne obveznosti se prizna tako, da se zavezancu za dohodnino, ki ima v letu 1999 bruto dohodek, ugotovljen v skladu z drugim in tretjim odstavkom prejšnjega člena, do višine:

- 40% povprečne plače, odmerjena dohodnina za leto 1999 zniža za 100%,
- 42% povprečne plače, odmerjena dohodnina za leto 1999 zniža za 70%,
- 45% povprečne plače, odmerjena dohodnina za leto 1999 zniža za 40%.

5. člen

Davčni organ odloči o znižanju davčne obveznosti po tem zakonu z odločbo o odmeri dohodnine za leto 1999.

6. člen

Znižanje davčne obveznosti po tem zakonu se opravi tudi pri odmeri dohodnine za leto 2000.

Znižanje davčne obveznosti iz prejšnjega odstavka se opravi tako, da se pri uporabi določb tega zakona namesto leta 1999 smiselno upošteva leto 2000.

7. člen

Ne glede na 95. člen zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 18/96, 87/97, 35/98 – odločba US, 82/98, 91/98 in 108/99) se zavezancu za dohodnino, ki mu je priznana znižanje davčne obveznosti po tem zakonu za leto 1999, vračilo dohodnine opravi v dveh delih, in sicer v avgustu 2000 in v februarju 2001.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se zavezancu iz prejšnjega odstavka, katerega vračilo dohodnine za leto 1999 ne presega zneska 35.000 tolarjev, dohodnina vrne v celoti v avgustu 2000.

8. člen

Ne glede na 95. člen zakona o davčnem postopku se zavezancu za dohodnino, ki mu je priznano znižanje davčne obveznosti po tem zakonu za leto 2000, vračilo dohodnine opravi v dveh delih, in sicer v septembru 2001 in v decembru 2001.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se zavezancu iz prejšnjega odstavka, katerega vračilo dohodnine za leto 2000 ne presega zneska 35.000 tolarjev, dohodnina vrne v celoti v septembru 2001.

9. člen

Ne glede na peti odstavek 95. člena zakona o davčnem postopku, zavezanec za dohodnino, ki mu je priznano znižanje davčne obveznosti po tem zakonu, ni upravičen do obresti.

10. člen

S prvim dnevom meseca po mesecu, v katerem bo uveljavljen ta zakon, prenehajo veljati 10., 11. in 12. člen zakona o minimalni plači, o načinu usklajevanja plač in o regresu za letni dopust v obdobju 1999–2001 (Uradni list RS, št. 39/99) ter se v 1. točki prvega odstavka 23. člena zakona o minimalni plači, o načinu usklajevanja plač in o regresu za letni dopust v obdobju 1999–2001 črta besedilo "10., 11., 12.,".

11. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 435-03/00-4/1
Ljubljana, dne 11. maja 2000.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Janez Podobnik, dr. med. l. r.

2068. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o upravnih taksah (ZUT-A)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z
o razglasitvi zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o upravnih taksah (ZUT-A)

Razglašam zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o upravnih taksah (ZUT-A), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 11. maja 2000.

Št. 001-22-90/00

Ljubljana, dne 19. maja 2000.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O UPRAVNIH TAKSAH (ZUT-A)

1. člen

V zakonu o upravnih taksah (Uradni list RS, št. 8/00) se za 29. členom doda nov 29.a člen, ki se glasi:

"29.a člen

Vlada Republike Slovenije lahko zaradi upoštevanja mednarodno sprejetih obveznosti ali začasno, za dobo največ enega leta zaradi prilagajanja izjemnim razmeram (naravne in ekološke nesreče, nalezljive bolezni rastlin in živali, bistveno spremenjene razmere na tržišču ipd.) zviša ali zniža višino upravnih taks, in sicer največ do 50% števila točk posamezne takse iz tarifnih števil 52 do 59, 61 in 62a.

Taksa iz 62. tarifne številke se obračuna od spremenjene višine takse iz prejšnjega odstavka."

2. člen

V tarifni številki 46 se v opombah dodata nova 4. in 5. točka, ki se glasita:

"(4) Taksa iz 1. točke te tarifne številke za potrdilo o poreklu blaga EUR. 1 se plača v rokih in na način, ki je določen za plačevanje uvoznih oziroma izvoznih dajatev. Pri odmeri takse se upošteva vrednost točke na dan vložitve zahteve za izdajo potrdila EUR. 1.

(5) Carinski organ lahko taksnemu zavezancu dovoli, da vse taksne obveznosti, ki nastanejo v določenem obdobju, ki ne more biti daljše od 30 dni, plača naenkrat. V tem primeru se pri odmeri celotne taksne obveznosti upošteva vrednost točke na dan nastanka prve taksne obveznosti. Taksa se plača v gotovini na enak način, kot je predpisan za uvozne oziroma izvozne dajatve."

3. člen

Naslov IX. poglavja taksne tarife se spremeni tako, da se glasi:

"Takse na področju ugotavljanja zdravstvene neoporečnosti živil in predmetov splošne rabe, na področju zdravstvenega varstva rastlin in veterinarstva, na področju vzorčenja uvoženih pošiljk vina in drugih proizvodov iz grozdja in vina ter na področju prometa s kemikalijami."

4. člen

V tarifni številki 52 se v 7. točki za besedo "jagod" doda besedi "in zelenjave".

V opombah se doda nova 8. točka, ki se glasi:

"(8) Na zahtevo taksnega zavezanca se lahko dovoli, da se vse takse, katerih obveznost za plačilo je nastala v določenem mesecu, plačajo do 20. dne v mesecu, ki sledi mesecu, v katerem so nastale taksne obveznosti."

5. člen

V tarifni številki 53 v 6. točki številka "1,84" nadomesti s številko "0,09".

8. točka se spremeni tako, da se glasi:

"8. kunce, zajce in druge male živali

a) za kunce odstavljence (do 1 kg) 0,04 točk
b) za kunce, razen za kunce odstavljence do 1 kg, zajce in druge male živali 0,09 točk."

6. člen

V tarifni številki 55 se v 1. točki besedilo podtočke (h) spremeni, tako da se glasi:

"(h) kunca, razen za kunca odstavljence do 1 kg, in malo ter pernato divjad 0,05 točk".
V podtočki (k) se številka "32" nadomesti s številko "19".
Za podtočko (m) se doda nova podtočka (n), ki se glasi:
"(n) kunca odstavljence do 1 kg 0,04 točke"

7. člen

V tarifni številki 57 se številka "125" nadomesti s številko "65".

8. člen

V tarifni številki 58 se:

- v prvem odstavku za besedo "železniških" doda vejico in besedo "pomorskih", za besedo "zarodkov" pa se doda vejico in besedilo "zdravil in medicinskih pripomočkov za uporabo v veterinarski medicini";

- v podtočkah (bb) točk 1 (a), (b), (c) in (d) in 2 (a), (b), (c) in (d) za besedo "sveže" doda besedo "in";

- v podtočkah (cc) točk 1 (a), (b), (c) in (d) ter 2 (a), (b), (c) in (d) črta beseda "meso",

- v točki 1 in 2 se doda nova točka (f), ki se glasi:

"(f) za pošiljke čebel matic:

(aa) do 10 komadov 32 točk
(bb) za vsako nadaljnjo čebelo matico 5 točk"

9. člen

Tarifna številka 60 se črta.

10. člen

V tarifni številki 61 se 10. točka spremeni tako, da se glasi:

"10. kunca, razen za kunca odstavljence do 1 kg 0,04 točke".

V 12. točki se številka "0,007" nadomesti s številko "0,0017".

Za 12. točko se doda nova 13. točka, ki se glasi:

"13. kunca odstavljence do 1 kg 0,03 točke".

V opombah se v zadnji točki besedilo "Za točke od 7 do 12" spremeni tako, da se glasi: "Za točke od 6 do 13".

11. člen

Za tarifno številko 62 se doda nova tarifna številka 62a, ki se glasi:

"Tarifna številka 62a

Za kritje stroškov kmetijskega inšpektorja pri pregledu pošiljk vina in drugih proizvodov iz grozdja in vina v zunanjetrgovinskem prometu:

1. za pošiljke do 5000 litrov

60 točk

2. za vsakih nadaljnjih začetih 1000 litrov

6 točk

Opombe:

(1) Za preglede pošiljk ponoči ali v nedeljo ali ob državnem prazniku, se povračilo stroškov iz 1. in 2. točke poveča za 100%. Za nočno delo se šteje delo od 19. do 6. ure.

(2) Izvoznik oziroma uvoznik, ki ne pripravi pravočasno proizvodov za pregled, inšpektor pa pride na kraj pregleda ob določenem času, mora plačati za vsako uro zamude 50 točk.

(3) Za preglede pošiljk, za katere je predpisano, da morajo najprej na analizo, se povračilo stroškov iz 1. in 2. točke poveča za 50%."

12. člen

Za XIV. poglavjem taksne tarife se doda naslov novega XIV.a poglavja in tarifna številka 96a, ki se glasi:

“XIV.a Takse na področju prostovoljnega pokojninskega in invalidskega zavarovanja

Tarifna številka 96a

Za odločbo, s katero se odobri pokojninski načrt prostovoljnega dodatnega zavarovanja 10.000 točk“.

13. člen

Taksni zavezanci, ki so plačali takso na področju veterinarstva po 53., 55. in 61. tarifni številki zakona o upravnih taksah (Uradni list RS, št. 8/00), so upravičeni do povračila razlike, ki je nastala z zmanjšanjem števila točk po tem zakonu.

Taksni zavezanec lahko zahteva vrnitev razlike iz prejšnjega odstavka v 60 dneh od dneva uveljavitve tega zakona.

14. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 436-02/89-4/19

Ljubljana, dne 11. maja 2000.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Janez Podobnik, dr. med. l. r.

MINISTRSTVA**2069. Odredba o izobraževalnem programu za pridobitev srednje strokovne izobrazbe Kmetijski tehnik**

Na podlagi 15. člena zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 12/96 in 23/96) minister za šolstvo in šport izdaja

O D R E D B O**o izobraževalnem programu za pridobitev srednje strokovne izobrazbe Kmetijski tehnik**

1. člen

Minister za šolstvo in šport sprejme izobraževalni program za pridobitev srednje strokovne izobrazbe **Kmetijski tehnik**, naziv strokovne izobrazbe **kmetijski tehnik/kmetijska tehnika**, katerega splošni del je predlagal, posebni pa določil Strokovni svet Republike Slovenije za poklicno in strokovno izobraževanje na 38. seji dne 14. 4. 2000.

2. člen

Izobraževalni program iz 1. člena te odredbe objavi Ministrstvo za šolstvo in šport v publikaciji **Srednješolski izobraževalni programi**.

Izobraževalni program iz prejšnjega člena je javnoveljaven.

3. člen

Ta odredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 011-82/00

Ljubljana, dne 10. maja 2000.

dr. Pavel Zgaga l. r.
Minister
za šolstvo in šport

2070. Odredba o izobraževalnem programu za pridobitev srednje poklicne izobrazbe Kmetovalka-gospodinja

Na podlagi 15. člena zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 12/96 in 23/96) minister za šolstvo in šport izdaja

O D R E D B O
o izobraževalnem programu za pridobitev srednje poklicne izobrazbe Kmetovalka-gospodinja

1. člen

Minister za šolstvo in šport sprejme izobraževalni program za pridobitev srednje poklicne izobrazbe **Kmetovalka-gospodinja**, naziv poklicne izobrazbe **Kmetovalka-gospodinja/kmetovalec-gospodinjec**, katerega splošni del je predlagal, posebni pa določil Strokovni svet Republike Slovenije za poklicno in strokovno izobraževanje na 38. seji dne 14. 4. 2000.

2. člen

Izobraževalni program iz 1. člena te odredbe objavi Ministrstvo za šolstvo in šport v publikaciji **Srednješolski izobraževalni programi**.

Izobraževalni program iz prejšnjega člena je javnoveljaven.

3. člen

Ta odredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 011-83/00

Ljubljana, dne 10. maja 2000.

dr. Pavel Zgaga l. r.
Minister
za šolstvo in šport

2071. Odredba o določitvi vrednosti točke za ugotovitev vrednosti stanovanja

Na podlagi 121. člena stanovanjskega zakona (Uradni list RS, št. 18/91-I, 19/91-I, 21/94, 23/96 in 1/00) izdaja minister za okolje in prostor

O D R E D B O
o določitvi vrednosti točke za ugotovitev vrednosti stanovanja

1. člen

Vrednost točke za ugotovitev vrednosti stanovanja je določena skladno z rastjo vrednosti nemške marke po srednjem tečaju Banke Slovenije in je 178,18 SIT.

2. člen

Z dnem uveljavitve te odredbe preneha veljati odredba o določitvi vrednosti točke za ugotovitev vrednosti stanovanja (Uradni list RS, št. 35/00).

3. člen

Ta odredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 361-00-22/2000

Ljubljana, dne 16. maja 2000

Minister
za okolje in prostor
dr. Pavel Gantar l. r.

2072. Pravilnik o farmakološko-toksikološkem preskušanju zdravil

Na podlagi 29. člena zakona o zdravilih in medicinskih pripomočkih (Uradni list RS, št. 101/99) minister za zdravstvo izdaja

PRAVILNIK o farmakološko-toksikološkem preskušanju zdravil

1. člen

Ta pravilnik določa:

- način farmakološko-toksikološkega preskušanja zdravil;
- vsebino farmakološko-toksikološkega dela dokumentacije, ki je sestavni del predloga dovoljenja za promet z zdravilom.

1. SPLOŠNE DOLOČBE

2. člen

Farmakološko-toksikološko preskušanje zdravila izvajajo preskuševalci zdravila z namenom, da ugotovijo farmakodinamske, farmakokinetične in toksikološke lastnosti zdravila, in sicer s poskusi na laboratorijskih živalih, izoliranih organih, tkivih in drugih farmakoloških modelih in nakažejo možne učinke na ljudeh.

3. člen

Preskuševalca zdravila, ki farmakološko-toksikološko preskuša zdravilo je pravna ali fizična oseba, ki izpolnjuje pogoje glede prostorov, opreme, števila in izobrazbe kadrov, ter načel dobre laboratorijske prakse, ki so potrebni za zadevno preskušanje.

4. člen

Izpolnjevanje pogojev iz prejšnjega člena ocenjuje ocenjevalec dobre laboratorijske prakse skladno s predpisi, ki opredeljujejo pogoje, ki jih morajo izpolnjevati preskuševalci farmakološko-toksikoloških lastnosti zdravil in v skladu s pooblastili.

5. člen

Dokumentacija za vsako posamezno preskušanje mora vsebovati podatke o:

- preskuševalcu;
- namenu preskušanja;

- laboratorijskih živalih (vrsta, spol, starost, teža in druge potrebne podatke);
- zdravilu v preskušanju (ime zdravila v preskušanju, številka serije, kakovost in druge potrebne podatke);
- eksperimentalnih pogojih v preskušanju;
- rezultatih preskušanja.

6. člen

Podatki in dokumentacija o farmakološko-toksikološkem preskušanju zdravila so sestavni del predloga za izdajo dovoljenja za promet z zdravilom.

Postopki in vsebina farmakološko-toksikološkega preskušanja zdravila morajo ustrezati stanju doseženega znanstvenega napredka ob upoštevanju načel dobre laboratorijske prakse in predpisov. Vsi rezultati morajo biti zanesljivi in splošno uporabni. Kadarkoli je to možno, je treba uporabiti matematične in statistične postopke pri načrtovanju preskusnih postopkov in ovrednotenju rezultatov. Rezultate je treba ovrednotiti glede na resnost določenega bolezenskega stanja.

2. FARMAKOLOŠKO-TOKSIKOŠKI DEL PREDLOGA ZA PROMET Z ZDRAVILOM

7. člen

Dokumentacija o farmakološko-toksikološkem preskušanju zdravila, kot sestavni del predloga za izdajo dovoljenja za promet z zdravilom, mora prikazati:

- morebitno toksičnost zdravila ter vse nevarne oziroma neželene toksične učinke, ki lahko nastopijo ob predlagani uporabi na človeku;
- farmakološke lastnosti zdravila, kvalitativno in kvantitativno ovrednotenje, glede na predlagano uporabo pri človeku;
- podatke o možni terapevtski učinkovitosti zdravila na človeku.

8. člen

Pri posameznih skupinah zdravil mora dokumentacija o farmakološko-toksikološkem preskušanju vsebovati še naslednje podatke o:

- sistemski absorpciji in lokalnem delovanju ter prenašanju zdravil, ki se uporabljajo lokalno;
- morebitni tvorbi in vplivu protiteles pri uporabi imunoloških izdelkov (cepiva, serumi, toksini, alergeni, pripravki iz plazme ali krvi);
- izpostavljenosti organov/tkiv sevanju in absorbirano dozo sevanja pri uporabi radiofarmaceutskih izdelkov;
- toksikoloških in farmakokinetičnih lastnostih snoveh, ki se prvič uporabljajo na farmacevtskem področju;
- toksikoloških lastnostih produktov razgradnje zdravil, pri katerih je možna pomembna razgradnja v času shranjevanja.

9. člen

Dokumentacija o farmakološko-toksikološkem preskušanju zdravila mora vsebovati naslednja poglavja:

- A) toksičnost;
- B) vpliv na sposobnost razmnoževanja;
- C) toksičnost za zarodek in plod ter obporodna toksičnost;
- D) mutagenost;
- E) kancerogenost;
- F) farmakodinamika;
- G) farmakokinetika;
- H) lokalno prenašanje, pri zdravilih namenjenih za lokalno uporabo;
- Q) druge pomembne lastnosti, ki niso navedene v prejšnjih alineah;
- R) stopnja tveganja za okolje (GMO).

10. člen

A) Toksičnost

1. Toksičnost pri enkratnem odmerku zdravila (akutna toksičnost):

Preskus akutne toksičnosti pomeni kvalitativno in kvantitativno raziskavo toksičnih reakcij, ki utegnejo biti posledica enkratne uporabe učinkovine. V primeru kombinacije učinkovin preverjamo, če so učinki bolj toksični ali če nastopijo novi toksični učinki. Poskusi se opravijo najmanj na dveh ali več vrstah sesalcev. Opravljeni morata biti dve vrsti aplikacij (ena sistemska, druga podobna predvideni aplikaciji ali zdravljenju);

2. Toksičnost pri večkratnih odmerkih zdravila (subakutna in/ali kronična toksičnost):

Preskusi toksičnosti pri večkratnih odmerkih zdravila se opravljajo z namenom, da se razkrijejo vse fiziološke in/ali patološke spremembe, ki jih povzročijo večkratna uporaba učinkovine in določi povezava z odmerjanjem. Obvezno je opraviti avtopsijsko vseh živali v poskusih. Poskusi se opravijo na dveh ali več vrstah sesalcev, od katerih vsaj ena vrsta niso glodalci.

Pomožno snov, ki se prvič uporablja na farmacevtskem področju, je treba obravnavati kot učinkovino.

11. člen

B) Vpliv na sposobnost razmnoževanja

Če rezultati drugih preskusov odkrivajo karkoli, kar bi utegnili nakazovati škodljive učinke na potomstvo ali okvaro sposobnosti razmnoževanja pri samcih ali samicah, je treba to raziskati s primernimi testi.

12. člen

C) Toksičnost za zarodek in plod ter obporodna toksičnost

Te raziskave odkrijejo toksične in predvsem teratogene učinke, povezane s spočetjem in gravidnostjo. Poskuse se opravi:

- na dveh ali več vrstah sesalcev, od katerih vsaj eden ni glodalec;
- pri obporodnih raziskavah vsaj na eni živalski vrsti.

13. člen

D) Mutagenost

Namen raziskave mutagenega delovanja je odkriti spremembe, ki jih utegne povzročiti snov v genetskem materialu posameznikov ali celic in, ki lahko povzročijo, da se potomci trajno in dedno razlikujejo od svojih prednikov. Ta raziskava je obvezna za vsako novo snov.

14. člen

E) Kancerogenost

Preskusi za ugotavljanje kancerogenih učinkov so potrebni:

- pri snoveh, ki so zelo podobne znanim kancerogenim ali kokancerogenim spojinam;
- pri snoveh, ki so povzročile spremembe v dolgotrajnih toksikoloških preskusih, ki nakazujejo kancerogenost;
- pri snoveh, ki so dale rezultate v preskusih mutagenosti ali v drugih kratkotrajnih preskusih za ugotavljanje kancerogenosti, ki nakazujejo kancerogenost;
- pri snoveh namenjenih rednem jemanju v daljšem časovnem obdobju.

15. člen

F) Farmakodinamika

Farmakodinamska raziskava ima namen odkriti razlike, ki jih je povzročila snov v preskušanju v delovanju sistemov v organizmu, ne glede na to, če gre za spremembe na katerih temelji terapevtski učinek zdravila ali gre za neželene škodljive učinke preiskovane snovi.

Če je mogoče, je treba določiti farmakodinamski profil preiskovane snovi.

Pri morebitni kombinaciji več sestavin v končni terapevtski obliki zdravila je treba preizkusiti tudi možnost farmakodinamskih interakcij.

Pri rezultatih preskušanja je treba navesti njihov statistični pomen. Pri preskušanju je treba določiti učinke na različnih organskih sistemih in jih kvantitativno ovrednotiti.

16. člen

G) Farmakokinetika

Farmakokinetična raziskava ima namen preučiti dogajanja z učinkovino v telesu in vključuje raziskavo absorpcije, porazdelitve, biotransformacije in izločanja učinkovine.

Farmakokinetične študije niso potrebne v primeru novih kombinacij znanih snovi, če predhodni preskusi to opravičujejo ali, če so se učinkovine izkazale kot varne najmanj tri leta pri zdravljenju ljudi in pri njih ni bilo zaznati farmakokinetičnih interakcij.

17. člen

H) Lokalno prenašanje pri zdravilih namenjenih za lokalno uporabo

Namen preskusa lokalnega prenašanja je preučiti reakcijo organizma na mestu aplikacije ter obseg sistemske absorpcije.

18. člen

Ostali podatki, ki vključujejo oceno stopnje tveganja za okolje, so podani, če je to potrebno.

19. člen

Dokumentacija o rezultatih farmakološko-toksikološkega preskušanja mora vsebovati:

- uvod, ki opredeljuje predmet in namen preskušanja;
- načrt preskušanja;
- vse dobljene rezultate, ne glede na to ali so ugodni ali neugodni;
- statistično analizo rezultatov;
- objektivno razpravljanje in ugotovitve o toksikoloških in farmakoloških lastnostih snovi, mejah varnosti in morebitnih neželenih škodljivih učinkih, o učinkovitih koncentracijah odmerka in o vseh morebitnih nezdružljivih delovanjih;
- ostale koristne podatke;
- povzetek preskušanja.

20. člen

Ta pravilnik začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 512/U-BB/00-226

Ljubljana, dne 17. maja 2000.

Minister
za zdravstvo
dr. Marjan Jereb l. r.

**2073. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah
pravilnika o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati
osebe, ki niso veterinarski strokovni delavci, da
lahko osemenjujejo živali**

Na podlagi devetindvajsete alineje 114. člena zakona o veterinarstvu (Uradni list RS, št. 82/94, 21/95, 16/96, 98/99, 101/99 in 8/00) in četrtega odstavka 8. člena zakona o ukrepih v živinoreji (Uradni list RS, št. 17/78 in 29/86) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

P R A V I L N I K
o spremembah in dopolnitvah pravilnika o
pogojih, ki jih morajo izpolnjevati osebe, ki niso
veterinarski strokovni delavci, da lahko
osemenjujejo živali

1. člen

V pravilniku o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati osebe, ki niso veterinarski strokovni delavci, da lahko osemenjujejo živali (Uradni list RS, št. 30/99) se na koncu tretje alineje 3. člena doda naslednje besedilo:

»ali se ukvarjati z gospodarjenjem, varstvom, uporabo ali gojitvijo teh živali. Imetnik živali, ki ni hkrati njihov lastnik, mora imeti za osemenje dovoljenje lastnika teh živali.«.

2. člen

V 4. členu se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»Kandidat vloži iz prvega odstavka tega člena priloži naslednja dokazila:

- fotokopijo izpiska iz rojstne matične knjige ali osebne izkaznice ali drugega osebnega dokumenta;
- fotokopijo spričevala;
- dovoljenje lastnika živali, če imetnik živali ni hkrati njihov lastnik.«.

Dosedanji drugi, tretji in četrti odstavek postanejo tretji, četrti in peti odstavek.

3. člen

V 5. členu se v C točki v prvi alineji besedilo »6 ur« nadomesti z besedilom »11 ur«, v drugi alineji se besedilo »2 uri« nadomesti z besedilom »3 ure«, tretja alineja se črta.

4. člen

V 9. členu se doda tretji odstavek, ki se glasi:

»Če so imetniki živali pravne osebe, se šifre dodeljujejo njihovim predstavnikom, ki zanje opravljajo osemenje.«.

5. člen

V 10. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»Imetniki živali, ki opravijo izpit po tem pravilniku, morajo vsakih 10 let dokazati svojo usposobljenost za nadaljnje delo pri osemenjenju živali s tem, da se udeležijo seminarja in sicer na lastne stroške. VZS za seminar pripravi novosti zadnjih desetih let s tega področja.«.

6. člen

V 13. členu se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»Koncesijska pogodba med imetnikom živali in VURS je sestavljena v 6 izvodih, od katerih po en izvod prejmejo imetnik živali, veterinarska inšpekcija, živinorejska služba pri Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, kmetijska inšpekcija, VZS, Oddelek za reprodukcijo in arhiv VURS.«.

Dosedanji tretji odstavek postane četrti odstavek.

7. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 323-90/98-1

Ljubljana, dne 15. maja 2000.

Ciril Smrkolj l. r.
Minister za kmetijstvo,
gozdarstvo in prehrano

USTAVNO SODIŠČE

2074. Odločba o razveljavitvi odloka o gospodarskih javnih službah Mestne občine Ljubljana

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti in zakonitosti, začetem z zahtevo Občinskega sveta občine Dol pri Ljubljani, ki ga zastopa Tanja Medvešček, odvetnica v Ljubljani, in Občinskega sveta občine Vodice, ki ga zastopa Jure Snaj, odvetnik v Ljubljani, po opravljeni javni obravnavi dne 8. 12. 1999, na seji dne 13. 4. 2000

odločilo:

1. Odlok o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/96, 76/97 in 99/99) se razveljavi. Razveljavitev začne učinkovati po preteku šest mesecev po objavi odločbe v Uradnem listu Republike Slovenije.

2. Zahteva za oceno zakonitosti odloka o organiziranju Gasilske brigade Ljubljana (Uradni list RS, št. 49/96) se zavrže.

Obrazložitev

A)

1. Občinski svet občine Dol pri Ljubljani v zahtevi z dne 17. 9. 1996 izpodbija odlok o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/96 – v nadaljevanju: odlok) in odlok o organiziranju Gasilske brigade Ljubljana (Uradni list RS, št. 49/96), ki ju je sprejela Mestna občina Ljubljana. Meni, da izpodbijana odloka ogrožata pravice Občine Dol pri Ljubljani. Nava-ja, da je Občina Dol pri Ljubljani nova občina, ki je nastala na delih območij prejšnjih občin Ljubljana Bežigrad in Ljubljana Moste – Polje in je zato pravna naslednica premoženjskih in drugih pravic petih ljubljanskih občin in Mesta Ljubljana. Izpodbijani odlok o gospodarskih javnih službah, predvsem določbe 18., 19. in 20. člena, naj bi ogrozile njene premoženjskopravne interese, ker so mimo zakonskih osnov za delitev premoženja in brez sporazuma o ureditvi premoženjskopravnih razmerij vnaprej odločile o lastnini dela premoženja bivših občin. Člen 16 odloka po mnenju predlagatelja določa, da je infrastruktura, potrebna za izvajanje gospodarskih javnih služb, lastnina Mestne občine Ljubljana. To naj bi bilo v nasprotju s 100. členom zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 6/94 – odl. US, št. 45/94 – odl. US, 57/94, 14/95, 20/95 – odl. US, 63/95 – obvezna razlaga, 9/96 – odl. US, 44/96 – odl. US, 26/97, 70/97 in 59/99 – odl. US – v nadaljevanju: ZLS), ki je v času vložitve zahteve določal način ureditve medsebojnih premoženjskopravnih in drugih razmerij med občinami. Drugi izpodbijani odlok, to je odlok o organiziranju gasilske brigade Ljubljana, pa naj bi v nasprotju s 100. a členom ZLS (veljavnim v času vložitve zahteve) posegel v izvrševanje ustanoviteljskih pravic, ker je bil sprejet brez soglasja predlagateljice.

2. Mestni svet mestne občine Ljubljana v odgovoru nava-ja, da odlok o gospodarskih javnih službah v skladu z zakonom o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93 – nadaljevanju: ZGJS) opredeljuje vrste gospodarskih javnih služb v Mestni občini Ljubljana in način njihovega opravljanja. Izpodbijani odlok naj bi v ničemer ne omejeval pravic drugih občin, ki so pravne naslednice prejšnjih ljubljanskih občin, temveč določa le temelj delovanja gospodarskih javnih služb v Mestni občini Ljubljana. Opredelitev vrst in načina opravljanja gospodarskih javnih služb ter opredelitev statusa infrastrukture v občinski lasti naj bi bilo po mnenju nasprotnega udeleženca v izključni pristojnosti posameznih občin. Zato odlok v skladu s 6. členom ZLS, ki določa, da je infrastruktura, potrebna za izvajanje gospodarskih javnih služb v Mestni občini Ljubljana, lastnina mestne občine in ima status javnega dobra (16. člen). Navedena določba naj bi pomenila le-to, da Mestna občina Ljubljana infrastrukture, potrebne za izvajanje gospodarskih javnih služb, izvajalcem javnih služb ne bo prenašala v last, pač pa le v upravljanje. Zato naj navedeno določilo ne bi prejudiciralo odločitve o lasti še nerazdeljenega premoženja, saj bo razdelitev premoženja predmet delitvene bilance po ZLS. V zvezi z drugim izpodbijanim odlokom pa nasprotni udeleženec meni, da gre za posamičen akt, saj z njim ustanovitelj določa organizacijo konkretnega javnega zavoda. Odlok se po navedbah nasprotnega udeleženca ne izvaja, ker ni pridobljeno soglasje vseh občin.

3. Med postopkom obravnavanja in odločanja je Mestni svet mestne občine Ljubljana sprejel odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 99/99), s katerim sta bila spremenjena in dopolnjena

izpodbijana 16. in 18. člen odloka. Zato je ustavno sodišče pozvalo predlagatelja, naj se izjavi, ali še vztraja oziroma razširja svojo zahtevo na novi spremenjeni in dopolnjeni določbi. Vlagatelj zahteve v svojem odgovoru navaja, da vztraja pri zahtevi za oceno ustavnosti in zakonitosti in svojo zahtevo razširja na novi določbi 6. in 8. člena odloka o spremembah in dopolnitvah izpodbijanega odloka. Meni, da je nasprotni udeleženec tudi s spremenjenimi določbami kršil zakon, ker so infrastrukturni objekti, naprave in omrežja, ki so neposredno namenjeni izvajanju gospodarskih javnih služb, do sporazumne razdelitve del skupnega in nerazdeljenega premoženja vseh pravnih naslednic ljubljanskih občin.

4. Zoper odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o gospodarskih javnih službah je dne 10. 1. 2000 med postopkom obravnavanja in odločanja vložil zahtevo za oceno ustavnosti in zakonitosti tudi Občinski svet občine Vodice. Meni, da izpodbijani odlok posega v skupno lastnino vseh občin, nastalih na območjih prejšnjih ljubljanskih občin, torej tudi v pravice Občine Vodice. Ker Mestna občina Ljubljana ni izključni lastnik infrastrukture na svojem območju, temveč je ta v skupni lasti vseh občin, ki so nastale na območju prejšnjih ljubljanskih občin, bi po mnenju predlagatelja moral Mestni svet mestne občine Ljubljana na podlagi odločbe ustavnega sodišča št. U-I-4/99 z dne 10. 6. 1999 (Uradni list RS, št. 59/99) za sprejem izpodbijanega odloka pridobiti soglasje vseh občin. Ker tega soglasja ni pridobil, je izpodbijani odlok, ki ureja upravljanje in razpolaganje s skupno lastnino, izdala nepristojna občina. Meni, da je z izpodbijanim odlokom kršena določba tretjega odstavka 1. člena zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 - v nadaljevanju: ZUstS), ki določa, da so odločbe ustavnega sodišča obvezne. Kršena naj bi bila tudi ustavna načela pravne varnosti, enakosti pred zakonom in usklajenosti pravnih aktov ter ustavna pravica do lastnine. Predlagatelj v obširni zahtevi navaja številne razloge za čimprejšnjo ureditev premoženjskoprnih razmerij in poudarja, da zaradi neurejenih premoženjskoprnih razmerij nastaja škoda vsem prizadehim občinam in zato predlaga, da ustavno sodišče zadrži izvrševanje izpodbijanega odloka.

5. Zahteva Občinskega sveta občine Vodice je bila na podlagi prvega odstavka 28. člena ZUstS poslana v odgovor nasprotnemu udeležencu, to je Mestnemu svetu mestne občine Ljubljana. Ta v določenem roku ni odgovoril. Pač pa je odgovorila županja Mestne občine Ljubljana po pooblaščenih Miru Senici, Antonu Nosanu, Milanu Vajdi in Barbari Menart Senica, odvetnikih v Ljubljani.

B)-I

6. Ker se obe zahtevi nanašata na isti predpis in ga predlagatelj izpodbijata smiselno iz enakih razlogov, je ustavno sodišče zahtevi združilo zaradi skupnega obravnavanja in odločanja.

7. Ustavno sodišče ni ugodilo predlogu Občinskega sveta občine Vodice za zadržanje izpodbijanega odloka iz razlogov, navedenih v 18. točki te obrazložitve, to je iz razlogov, ki onemogočajo njegovo takojšnjo razveljavitev ali odpravo. Ustavno sodišče je ugotovilo, da bi odprava ali takojšnja razveljavitev lahko povzročila večje škodljive posledice od tistih, ki nastajajo zaradi pomanjkanja soglasja prizadetih občin k izpodbijanemu odloku. Neposredni vzrok za nastajanje škodljivih posledic je v nerazdeljenem skupnem premoženju ter v pomanjkanju dogovora o upravljanju skupnega premoženja in o izvrševanju ustanoviteljskih pravic do javnih zavodov in javnih podjetij.

8. Ustavno sodišče je dne 11. 9. 1997 opravilo javno obravnavo. Ker je sestava ustavnega sodišča v času odločanja o zahtevi drugačna od sestave, pred katero je bila opravljena javna obravnavo, je ustavno sodišče javno obravnavo opravilo ponovno dne 8. 12. 1999.

B)-II

9. ZLS je delitev premoženja in ureditev medsebojnih premoženjskih razmerij prepustil občinam. Določil je le kriteri-

je, ki naj jih občine upoštevajo pri delitvi (drugi odstavek 100. člena). V primeru spora je predvidel oblikovanje arbitraže. Če pa spora ne bo mogoče rešiti z arbitražo, je predvidel kot dokončno in meritorno rešitev odločitev vrhovnega sodišča v upravnem sporu. Premoženje prejšnjih občin in Mesta Ljubljana je torej postalo lastnina vseh novoustanovljenih občin, ki bi si ga morale razdeliti v šestih mesecih po konstituiranju občinskih svetov (prvi odstavek 100. člena). Ta rok je bil z novelo ZLS iz leta 1995 (Uradni list RS, št. 14/95) podaljšan do 30. 9. 1995 (24. člen). Ustavno sodišče je v odločbi št. U-I-75/96 z dne 14. 11. 1996 (Uradni list RS, št. 68/96 in OdlUS V, 154) opredelilo naravo premoženja nekdanjih občin v času do njegove razdelitve. Sprejelo je stališče, da se do pogodbene ureditve premoženjskoprnih razmerij, oziroma do odločitve arbitraže ali sodišča vse premoženje nekdanjih občin, upoštevajoč drugi odstavek 18. člena zakona o temeljih lastninskoprnih razmerij (Uradni list SFRJ, št. 6/80 in 36/90, ter Uradni list RS, št. 4/91 - v nadaljevanju: ZTLR), lahko opredeli le kot skupna lastnina novih občin, ki so nastale na območju prejšnjih občin. Ker ZTLR ne določa načina razpolaganja s skupno lastnino, bi moral način razpolaganja s skupnim premoženjem prejšnjih občin urediti poseben zakon, ki tako skupno premoženje določa, torej ZLS. Zato je ustavno sodišče, upoštevajoč pravno naravo skupne lastnine in določbe drugih posebnih zakonov, ki urejajo razpolaganje s skupno lastnino, odločilo, da občine (pravne naslednice) razpolagajo s skupnim premoženjem sporazumno. Novela ZLS iz leta 1995 je namreč uredila le vprašanje izvrševanja ustanoviteljskih pravic do javnih zavodov, skladov in javnih podjetij, ustanovljenih za območje več občin. Člen 100.a ZLS je določal, da izvršujejo ustanoviteljske pravice organi občine, v kateri je sedež javnega zavoda oziroma podjetja ob soglasju organov vseh občin.

10. Zaradi dolgotrajnih postopkov sporazumevanja in zaradi dejstva, da večje število občin še ni uspelo urediti medsebojnih premoženjskoprnih razmerij, je zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 74/98 - v nadaljevanju: novela ZLS iz leta 1998) opisano ureditev spremenil tako, da je črtal navedeni 100.a člen in določil, da dokler občinski sveti občin ne uredijo delitve premoženja, opravlja posle rednega upravljanja s še nerazdeljenim premoženjem občina, na katere območju je premoženje, oziroma organi občine, v kateri je sedež javnega zavoda, javnega podjetja ali sklada (drugi odstavek 100. člena in tretji odstavek 51.b člena). Določil je tudi, da se premoženje občin razdeli na podlagi zakona (prvi in šesti odstavek 100. člena), ob postopku ureditve premoženjskoprnih vprašanj med občinami ter delitev premoženja ne bo zaključen do 30. 11. 1998.

11. Ustavno sodišče je z odločbo št. U-I-4/99 razveljavilo navedeno ureditev, ker je ugotovilo, da ni v skladu z ustavo. Kot način izvršitve svoje odločbe pa je določilo, da dokler občine ne sklenejo sporazumov o delitvi premoženja in o ureditvi drugih medsebojnih premoženjskoprnih razmerij, opravljajo posle rednega upravljanja s še nerazdeljenim skupnim premoženjem organi občine, na katere območju je premoženje, ob soglasju vseh občin, ustanovljenih na območju posameznih prejšnjih občin in da izvršujejo ustanoviteljske pravice do javnih zavodov, javnih podjetij ali skladov organi občine, v kateri je sedež javnega zavoda, javnega podjetja ali sklada, ob soglasju vseh občin, za območje katerih je bil ustanovljen javni zavod, javno podjetje ali sklad. S tem je ustavno sodišče vzpostavilo ureditev, ki je veljala pred uveljavitvijo novele ZLS iz leta 1998 in hkrati tudi ob vložitvi zahteve za oceno ustavnosti in zakonitosti izpodbijanih določb odloka.

12. Občine, ki se še niso sporazumele o delitvi premoženja ali niso zaključile postopka delitve, morajo pri upravljanju skupnega premoženja in pri izvrševanju ustanoviteljskih pravic ravnati v skladu z veljavno zakonsko ureditvijo in z navedeno odločbo ustavnega sodišča. Odločbe ustavnega sodišča so po 1. členu ZUstS obvezne. Občine morajo upravljati skupno premoženje sporazumno, kar pomeni, da lahko sklenejo sporazum, s katerim se dogovorijo o načinu upravljanja do dokončne

delitve premoženja ali pa morajo doseči soglasje glede vsakega akta, ki se tiče upravljanja. Prav tako lahko sklenejo sporazum o izvrševanju ustanoviteljskih pravic do javnih zavodov, skladov in javnih podjetij, ali pa morajo glede vsakega izvrševanja ustanoviteljskih pravic soglašati vse prizadete občine. Ker delitev premoženja in ureditev drugih medsebojnih razmerij med občinami, ki so nastale na območju prejšnjih ljubljanskih občin, še ni opravljena, je ustavno sodišče presojalo izpodbijani odlok z vidika navedene pravne ureditve.

13. Gospodarske javne službe je opredelil ZGJS kot službe, s katerimi se zagotavljajo materialne javne dobrine v obliki proizvodov ali storitev, katerih trajno in nemoteno proizvajanje je v javnem interesu, zagotavljajo pa jih država ali lokalne skupnosti. Z njimi se zadovoljujejo javne potrebe, ki jih ni mogoče zagotavljati na trgu (1. člen). Gospodarske javne službe so republiške ali lokalne (občinske) in so lahko obvezne ali izbirne (prvi odstavek 3. člena). Na podlagi posebnih zakonov, (zakoni s področja energetike, prometa in zvez, komunalnega in vodnega gospodarstva in gospodarjenja z drugimi vrstami naravnega bogastva, varstva okolja ter z zakoni, ki urejajo področja gospodarske infrastrukture – prvi odstavek 2. člena) in v skladu z ZGJS urejajo občine lokalne gospodarske javne službe z odloki. Pristojnost občine, da zagotavlja opravljanje javnih služb, je določil tudi ZLS (21., 22., 61. in 62. člen). Drugi odstavek 3. člena ZGJS določa, da opravljanje gospodarske javne službe predpiše lokalna skupnost z odlokom. Iz določbe 7. člena ZGJS, ki opredeljuje vsebino navedenega odloka, izhaja, da mora vsebovati vse bistvene določbe o upravljanju z javnimi dobrinami. Odlok o gospodarskih javnih službah je torej splošen akt, v katerem občina v skladu s posebnimi zakoni in ZGJS v celoti uredi gospodarske javne službe v občini (oblike zagotavljanja javnih služb, način opravljanja, financiranje, pogoje in način rabe objektov in naprav, namenjenih za izvrševanje lokalnih gospodarskih javnih služb in drugo). ZGJS izrecno določa, da mora navedeni odlok določiti tudi objekte (infrastrukturne) in naprave gospodarskih javnih služb, potrebnih za izvajanje gospodarske javne službe (šesta alineja 7. člena ZGJS), ki so lastnina občine. Odlok o gospodarskih javnih službah je tudi pravni temelj za vsako nadaljnje urejanje gospodarskih javnih služb v občini, predvsem za sprejem posamičnih aktov, kot so akti o ustanovitvi javnega gospodarskega zavoda ali javnega podjetja, koncesijskih aktov, odločitev o vlaganju javnega kapitala v dejavnost oseb zasebnega prava.

14. ZGJS je uredil tudi lastninjenje objektov in naprav, potrebnih za dejavnosti, ki so se opravljale o okviru dejavnosti posebnega družbenega pomena na področjih materialne infrastrukture (68. do 78. člena) in so se financirali iz sredstev prispevkov, iz sredstev samoprispevka ali iz sredstev solidarnosti in vzajemnosti, ali so bili neodplačno prenešeni v podjetja oziroma v organizacije za izvajanje dejavnosti posebnega družbenega pomena. Določil je, da so postali lastnina države, občine oziroma Mesta Ljubljana (76. in 78. člen). Na podlagi ZGJS so postale lastnice infrastrukturnih objektov, naprav in omrežij že prejšnje občine. Lastnina teh objektov in naprav je po uvedbi lokalne samouprave prešla na novoustanovljene občine kot pravne naslednice prejšnjih. Na prejšnje občine so prešli tudi ugotovljeni deleži družbenega kapitala, ki so bili pridobljeni v okviru financiranja javne porabe, in deleži družbenega kapitala, ki se v prejšnjih podjetjih oziroma organizacijah, ki so opravljali dejavnosti posebnega družbenega pomena s področja materialne infrastrukture, niso olastnili v roku, določenem z ZGJS.

15. Na podlagi navedenih določb ZGJS so postale lastnice infrastrukturnih objektov, naprav in omrežij ter deležev družbenega kapitala tudi občine Ljubljana Bežigrad, Ljubljana Center, Ljubljana Moste-Polje, Ljubljana Šiška in Ljubljana Vič-Rudnik ter Mesto Ljubljana. Tako je takratni Izvršni svet Skupščine mesta Ljubljana, dne 9. 11. 1993 sprejel sklep, da je celotno premoženje javnih podjetij, ki opravljajo dejavnost posebnega družbenega pomena na področju materialne infrastrukture, prešlo v lastnino Mesta Ljubljana (Uradni list RS, št. 63/93). Izvršni svet Skupščine mesta Ljubljane je na podlagi

75. in 78. člena ZGJS sprejel sklepe (z dne 24. 5. 1994) o preoblikovanju javnih podjetij Ljubljanske tržnice, Vodovod – Kanalizacija, Ljubljanski potniški promet in Energetika Ljubljana. Ustanovil je tudi javni holding s sklepom o ustanovitvi javnega holdinga mestnih javnih podjetij z dne 24. 5. 1994 (Uradni list RS, št. 37/94). S sklepi, sprejetimi na seji dne 22. 11. 1994, so bila preoblikovana tudi javna podjetja Snaga, Parkirišča in Žale (Uradni list RS, št. 75/94). Ker gre za posamične akte, ustavno sodišče ni pristojno za oceno njihove ustavnosti in zakonitosti. K zahtevam sta predlagatelja priložila tožbe in odločitve sodišč, iz katerih je razvidno, da novonastale občine izpodbijajo navedene sklepe in so v teku sodni postopki.

16. Na območju prejšnjih občin Ljubljana Bežigrad, Ljubljana Center, Ljubljana Moste-Polje, Ljubljana Šiška in Ljubljana Vič-Rudnik ter Mesta Ljubljana je bilo z zakonom o ustanovitvi občin ter določiti njihovih območij (Uradni list RS, št. 60/94, 69/94 – popr. in 69/94 – v nadaljevanju: ZUODNO-94) ustanovljenih poleg Mestne občine Ljubljana še devet občin, in sicer: Občina Brezovica, Občina Dobrova-Polhov Gradec, Občina Dol pri Ljubljani, Občina Horjul, Občina Ig, Občina Medvode, Občina Škofljica, Občina Velike Lašče in Občina Vodice. Novoustanovljene občine so na podlagi že obrazloženih določb ZLS in ZTLP postale lastnice premoženja prejšnjih ljubljanskih občin in Mesta Ljubljana. Prej enotno premoženje je postalo skupna lastnina vseh novonastalih občin. Tako so novoustanovljene občine postale lastnice infrastrukturnih objektov in naprav, omrežja ter mobilnih in drugih sredstev, ki so namenjena za izvajanje gospodarskih javnih služb ter s tem tudi pravne naslednice ustanoviteljskih pravic in pravic upravljanja, ki gredo ustanovitelju javnega podjetja (25., 26. in 27. člen). Ustanovitelj pa ima na podlagi ZGJS pravice, ki odločilno vplivajo na poslovanje javnih podjetij, ki so neposredni izvajalci gospodarskih javnih služb. Ker je z ustanovitvijo novih občin nastala skupna lastnina, ki naj bi jo novonastale občine šele razdelile, je začel veljati tudi nov način upravljanja tega skupnega premoženja ter nov način izvrševanja ustanoviteljskih pravic. Ustanovitelj javnih podjetij ni bilo več Mesto Ljubljana, temveč vse njegove pravne naslednice. Zato ustavno sodišče ni moglo upoštevati navedb nasprotnega udeleženca, da izpodbijani odlok določa le vrsto in način opravljanja gospodarskih javnih služb v Mestni občini Ljubljana in da ne pomeni omejitve pravic drugih občin, ki so pravne naslednice prejšnjih ljubljanskih občin in Mesta Ljubljana.

17. Izpodbijani odlok je na podlagi 3. in 7. člena ZGJS sprejela Mestna občina Ljubljana, ne da bi bil pred tem sklenjen kakršenkoli sporazum o soupravljanju ali delitvi premoženja oziroma o ureditvi medsebojnih premoženjskoravnih razmerij z drugimi novoustanovljenimi občinami, na katere je bila z njihovo ustanovitvijo tudi prenešena lastnina Mesta Ljubljana in njegove ustanoviteljske pravice. Izpodbijani odlok bi lahko veljal le, če bi z njim soglašale druge občine kot pravne naslednice Mesta Ljubljana. Izpodbijani odlok takega soglasja niti ne predvideva. Tako izpodbijani odlok v svojem prvotnem besedilu kot v spremembah in dopolnitvah določa, da začne veljati v petnajstih dneh po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije. Po tretjem odstavku 153. člena ustave morajo biti splošni akti v skladu z ustavo in zakoni. Ker prizadete občine, med njimi sta tudi predlagateljici Občina Dol pri Ljubljani in Občina Vodice, niso dale soglasja, izpodbijani odlok ni v skladu z ZLS in ustavo. Ustavno sodišče se je odločilo za razveljavitev celotnega odloka zato, ker medsebojna vsebinska povezanost posameznih določb onemogoča razveljavitev posameznih določb.

18. Glede na dejstvo, da gre pri gospodarskih javnih službah za dejavnosti, katerih trajno in nemoteno delovanje mora biti zagotovljeno v javnem interesu, je ustavno sodišče odločilo, da začne razveljavitev učinkovati po preteku šest mesecev od dneva objave v Uradnem listu Republike Slovenije. Razveljavitev z odločnim rokom daje Mestnemu svetu mestne občine Ljubljana možnost, da najkasneje v roku, določenem v 1. točki izreka, sprejme nov odlok v skladu z ZLS in s 3. točko izreka odločbe ustavnega sodišča št. U-I-4/99. To med drugim

pomeni, da mora pred njegovo objavo pridobiti soglasje vseh prizadetih občin. Če bi zaradi preteka roka iz 1. točke tega izreka prenehal veljati izpodbijani odlok in bi zaradi tega prišlo do motenj na področju zagotavljanja obveznih lokalnih javnih služb iz prvega odstavka 26. člena zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 32/93 in 1/96 – v nadaljevanju: ZVO) na območju Mestne občine Ljubljana ali v drugih prizadetih občinah, ustavno sodišče opozarja, da bo morala na podlagi tretjega odstavka 26. člena ZVO na njihov račun te službe zagotoviti država.

B)–III

19. Ustavno sodišče na podlagi 160. člena ustave in 21. člena ZUstS odloča o ustavnosti in zakonitosti predpisov in splošnih aktov za izvrševanje javnih pooblastil. Odlok o organiziranju Gasilske brigade Ljubljana ni predpis ali splošni akt, izdan za izvrševanje javnih pooblastil, pač pa posamičen akt o organiziranju navedenega javnega zavoda. Ustavno sodišče v postopku ocene ustavnosti in zakonitosti predpisov ni pristojno za oceno posamičnih aktov, zato je pobudo za oceno ustavnosti in zakonitosti odloka o organiziranju Gasilske brigade Ljubljana zavrglo.

20. Zakonitost aktov organov lokalnih skupnosti, izdanih v obliki predpisa, ki urejajo posamična razmerja, se presoja v upravnem sporu (četrti odstavek 1. člena zakona o upravnem sporu, Uradni list RS, št. 50/97 in 65/97 – v nadaljevanju: ZUS). V upravnem sporu odloča na prvi stopnji upravno sodišče, kolikor ni z zakonom drugače določeno (9. člen ZUS). Pobudniki zato lahko izpodbijajo določbe odloka o organiziranju Gasilske brigade Ljubljana s tožbo pri upravnem sodišču v roku trideset dni od vročitve te odločbe (četrti odstavek 21. člena ZUS).

C)

21. Ustavno sodišče je to odločbo sprejelo na podlagi 25. člena ter prvega in tretjega odstavka 45. člena ZUstS v sestavi: predsednik Franc Testen ter sodnice in sodniki dr. Janez Čebulj, dr. Zvonko Fišer, Lojze Janko, Milojka Modrijan, dr. Mirjam Škrk, dr. Lojze Ude in dr. Dragica Wedam-Lukić. Odločbo je sprejelo s sedmimi glasovi proti enemu. Proti je glasoval sodnik Čebulj, ki je dal odklonilno ločeno mnenje.

Št. U I 306/96

Ljubljana, dne 13. aprila 2000.

Predsednik
Franc Testen l. r.

2075. Sklep o sprejemu pobude za začetek postopka za oceno ustavnosti 2. člena, 1. in 3. točke četrtega odstavka 3. člena, petega odstavka 3. člena ter 5., 7., 8. in 9. člena zakona o lastninskem preoblikovanju zavarovalnic in o zadržanju izvrševanja navedenih določb

Ustavno sodišče je v postopku za preizkus pobude družbe LEK Tovarna farmacevtskih in kemičnih izdelkov, d. d., Ljubljana, ki jo zastopa Bojan Klenovšek, odvetnik v Ljubljani, na seji dne 18. maja 2000

sklenilo:

1. Pobuda za začetek postopka za oceno ustavnosti 2. člena, 1. in 3. točke četrtega odstavka 3. člena, petega odstavka 3. člena ter 5., 7., 8. in 9. člena zakona o lastninskem preoblikovanju zavarovalnic (Uradni list RS, št. 13/00) se sprejme.

2. Do končne odločitve se zadrži izvrševanje zakonskih določb, navedenih v prejšnji točki izreka.

3. Zadržanje iz prejšnje točke izreka začne učinkovati z dnem vročitve tega sklepa Vladi Republike Slovenije.

Obrazložitev

A)

1. Pobudnica je delničar Zavarovalnice Triglav. Izpodbija 2. člen, 1. in 3. točko četrtega odstavka 3. člena, peti odstavek 3. člena ter 5., 7., 8. in 9. člen zakona o lastninskem preoblikovanju zavarovalnic (v nadaljevanju: ZLPZ). Z navedenim zakonom naj bi zakonodajalec uredil lastninsko preoblikovanje družbenega kapitala v delniških družbah, katerih izključna dejavnost je opravljanje zavarovalnih in pozavarovalnih poslov (v nadaljevanju: zavarovalnice). Navaja, da je zakonodajalec v izpodbijanih členih ZLPZ z določitvijo datuma, na dan katerega se določi razmerje med zasebnim in tako imenovanim nenominiranim družbenim kapitalom, ter z določitvijo metode izračuna zasebnega kapitala in v posledici tudi družbenega kapitala za nazaj, oškodoval zasebne delničarje. Po mnenju pobudnice tudi ne obstaja ne pravna ne dejanska podlaga, na podlagi katere bi lahko Republika Slovenija posegla v korporacijske pravice obstoječih delničarjev (pravica veta pri odločanju o spremembi statuta oziroma osnovnega kapitala zavarovalnice, določanje števila članov v nadzornem svetu, določanje predstavnika delavcev v nadzornem svetu, ...). Te pravice naj bi imeli novi titularji družbenega kapitala, vendar šele, ko bodo pridobili status delničarjev. S takšno ureditvijo naj bi zakonodajalec posegel v že pridobljene pravice sedanjih delničarjev.

2. Po mnenju pobudnice je tudi določba 5. člena ZLPZ, ki naj bi določala kriterije za ugotovitev deleža družbenega kapitala v zavarovalnicah, nedoločna in nejasna ter ocenjevalcem in vladi pri določanju le-tega omogoča popolno arbitrarnost.

3. Glede na to, da naj bi ZLPZ odločal o zasebni lastnini in s tem o civilnih pravicah delničarjev, naj bi bila tudi določitev upravnega postopka v izpodbijanem 8. členu ZLPZ nasprotna 6. členu Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (Uradni list RS, št. 33/94, MP, št. 7/94 – v nadaljevanju: EKČP). Ta člen naj bi namreč določal, da o civilnih pravicah lahko odločajo le neodvisna in nepristranska sodišča.

4. Pobudnica nadalje izpodbija tudi ustavnost in zakonitost postopka, po katerem je bil zakon v Državnem zboru sprejet. V tretjo obravnavo naj bi namreč ZLPZ prišel v skoraj popolnoma spremenjenem besedilu. Glede na navedeno bi se moral začeti postopek sprejemanja zakona na novo.

5. Pobudnica predlaga, naj ustavno sodišče začasno zadrži izvrševanje izpodbijanih določb zakona. Izvrševanje izpodbijanih določb bi povzročilo težko popravljive škodljive posledice, ki jih ne bi bilo mogoče sanirati s kasnejšo razveljavitvijo izpodbijanih členov. Na podlagi izpodbijanih določb bi namreč bile izdane nove delnice oziroma bi bile obstoječe delnice zamenjane z novimi, zaradi česar bi prišlo do popolnove nove kapitalske strukture v Zavarovalnici Triglav. S tem, ko bi novi delničarji pridobili delnice pa bi pridobili tudi iz njih izvedena delničarska upravičenja.

6. Po mnenju pobudnice je zato izpodbijana ureditev v nasprotju s 1. členom (načelo demokratičnosti), z 2. členom (načelo pravne države), z 22. členom (enako varstvo pravic), s 33. členom (pravica do zasebne lastnine), z 89. členom (zakonodajni postopek) in s 155. členom (prepoved povratne veljave pravnih aktov) ustave.

7. Ministrstvo za finance, v postopku za preizkus pobude zaprošeno za pojasnila, meni, da pobudnica ne izkazuje pravnega interesa za začetek postopka in da bi bilo treba zato pobudo zavreči. Glede vsebine pobudničnih trditev pa meni, da te niso utemeljene in da zatrjevano neskladje z ustavo ni podano. Iz dosedanjih predpisov o zavarovalništvu naj bi izhajalo, da je bilo vse od takrat, ko je bilo zavarovalništvo organizirano kot samoupravno združevanje, pa do ureditve, po kateri je zavarovalništvo organizirano v obliki delniških družb, pravno dosledno jasno

razlikovano med družbenimi sredstvi, ki so jih organizacije združenega dela in drugi ustanovitelji zavarovalne skupnosti združevali, in sredstvi, ki so bila podlaga zavarovalnih razmerij med zavarovalno skupnostjo in njenimi zavarovanci. Dejstvo, da so zavarovalniške delniške družbe, med njimi tudi Zavarovalnica Triglav, d.d., Ljubljana, prevzele upravljanje nad družbenim kapitalom, zato ne pomeni, da so v lastninskem smislu prevzele premoženje takratnih zavarovalnih skupnosti. Po mnenju Ministrstva za finance so ustanovitelji Zavarovalnice glede na določbo 579. člena zakona o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 30/93 in nasl. – ZGD) vedeli, da prenos družbenega kapitala v upravljanje pomeni obveznost skrbnega upravljanja in ne prevzem lastninskih upravičenj, saj so bila ta rezervirana za titularja lastnine, ki bo določen z zakonom. Dejstvo, da višina nenominiranega kapitala v Zavarovalnici Triglav še ni ugotovljena, naj bi pomenilo le-to, da še ni mogoče ugotoviti razmerja v upravljalških upravičenjih med nenominiranim in nominiranim kapitalom družbe, ne daje pa znanim lastnikom nominiranega kapitala kakršnihkoli lastninskih upravičenj nad nenominiranim družbenim kapitalom. Prav varstvo lastninske pravice zahteva olastninjenje nenominiranega kapitala, kar pa bi bilo z razveljavitvijo izpodbijanih določb in s tem posledično z neizvršljivostjo zakona v celoti onemogočeno. Zato izpodbijane zakonske določbe po mnenju Ministrstva za finance ne morejo posegati v pobudnično pravico do zasebne lastnine, temveč se z njimi v skladu s 67. členom ustave določa način pridobivanja in uživanja lastnine.

8. Po mnenju Ministrstva za finance izpodbijana ureditev tudi ne pomeni kršitve prepovedi retroaktivnosti iz 155. člena ustave prav zaradi tega, ker pobudnica nikoli ni imela lastninske pravice na nenominiranem kapitalu. Prav tako z izpodbijano ureditvijo tudi ni kršena EKČP, saj gre za postopek, v katerem je prisotna javna korist, takšni postopki pa se praviloma izvajajo v skladu s pravili, ki veljajo za upravni postopek. Tako tudi ni podana zatrjevana kršitev 8. člena ustave. Zmotno naj bi bilo prepričanje pobudnice, da bi moral zakon določiti metode vrednotenja za ugotovitev deleža družbenega kapitala v zavarovalnici, ker je to lahko le stvar stroke cenilcev, aktuarjev, knjigovodij, računovodij in revizorjev. Podrobnejši pogoji in merila za izbiro ocenjevalca vrednosti pa so določeni v pravilniku o merilih in postopku za izvedbo zbiranja ponudb za imenovanje ocenjevalca vrednosti zavarovalnic (Uradni list RS, št. 26/00).

9. Ministrstvo za finance meni, da je pobudnični predlog za začasno zadržanje izvrševanja izpodbijanih določb neutemeljen. Usmerjen naj bi bil dejansko na preprečitev lastninskega preoblikovanja zavarovalnic, ne pa na varovanje premoženjskih interesov pobudnice. Po mnenju Ministrstva morebitna škoda, ki bi pobudnici lahko nastala glede na višino njenih delnic, ne more odtehtati škode, ki bo nastala zaradi odložitve lastninjenja zavarovalnic. Tudi če bi pobudnici nastala škoda, bi jo Republika Slovenija brez dvoma glede na določbo 26. člena ustave lahko poravnala.

B)

10. Pobudnica je izkazala, da je delničar Zavarovalnice Triglav, d.d., Ljubljana, in ker izpodbijane določbe zakona zadevajo tudi pravni položaj delničarjev, je po presoji ustavnega sodišča pravni interes za začetek postopka podan. Ustavno sodišče je pobudo sprejelo. Ocenilo bo, ali izpodbijane določbe kršijo v pobudi navedene določbe ustave.

11. Po 39. členu zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju: ZUstS) sme ustavno sodišče do končne odločitve v celoti ali deloma zadržati izvršitev zakona, drugega predpisa ali splošnega akta za izvrševanje javnih pooblastil, če bi zaradi njegovega izvrševanja lahko nastale težko popravljive posledice. Kadar ustavno sodišče odloča o začasnem zadržanju izvrševanja izpodbijanega predpisa, vselej tehta med škodljivimi posledicami, ki bi jih povzročilo izvrševanje morebiti protiučelnega zakona, in med škodljivimi posledicami, ki bi nastale, če se izpodbijane zakonske določbe ne bi izvrševale.

12. Pobudnica v utemeljitvi predloga za začasno zadržanje navaja možnost nastanka škodljivih posledic s tem, da bo na podlagi izpodbijanih določb vzpostavljena nova delniška

struktura v kapitalu zavarovalnice. Ministrstvo za finance pa nasprotno meni, da pobudnici ne more nastati škoda, ki je ne bi bilo mogoče popraviti v primeru morebitne kasnejše ugotovitve protiučelnosti izpodbijanih določb.

13. Na podlagi 9. člena ZLPZ izda vlada odločbo o lastninskem preoblikovanju zavarovalnice, s katero med drugim tudi ugotovi vrednost celotnega kapitala zavarovalnice, vrednost zasebnega kapitala zavarovalnice in vrednost družbenega kapitala zavarovalnice. Ko zavarovalnica prejme navedeno odločbo, mora nadzorni svet zavarovalnice v roku 15 dni določiti prečiščeno besedilo statuta zavarovalnice, v katerem mora upoštevati spremembe osnovnega kapitala in delnic, določene v odločbi. Zavarovalnica je nato dolžna v roku nadaljnjih osmih dni vložiti predlog za vpis spremembe osnovnega kapitala in sprememb statuta v sodni register. Uprava zavarovalnice pa je dolžna v 15 dneh po vpisu navedenih podatkov v sodni register izdati nove delnice oziroma ukreniti vse potrebno za zamenjavo obstoječih delnic za delnice z novim nominalnim zneskom.

14. Ustavno sodišče ugotavlja, da bi nadaljnje izvrševanje določb zakona v primeru ugotovitve njihove neskladnosti z ustavo lahko povzročilo težko popravljive škodljive posledice za pobudnico. Z vzpostavitvijo nove lastninske strukture v kapitalu zavarovalnice namreč pridobijo novi delničarji tudi vse iz delnic izvedene pravice (pravica do udeležbe pri upravljanju družbe, pravica do dividende in pravica do ustreznega dela preostalega premoženja po likvidaciji ali stečaju družbe). Pravico do udeležbe v upravljanju družbe udejanja delničar predvsem na skupščini delničarjev (posredno pa tudi pri imenovanju članov nadzornega sveta oziroma članov uprave). Na skupščini delničarji odločajo o delitvi dobička, spremembah statuta in statusnih spremembah družbe. Ustavno sodišče bi lahko v primeru ugotovljene neskladnosti z ustavo izpodbijane določbe zakona le razveljavilo z učinkom za naprej. To pa pomeni, da bi bili vsi do odločitve ustavnega sodišča sprejeti sklepi skupščine veljavni in da za nazaj v nobenem primeru ne bi bilo mogoče poseči v že spremenjene pravne položaje, ki bi nastali zaradi izvrševanja izpodbijanih zakonskih določb. Nastanek takšnih, za pobudnico škodljivih posledic, bi bilo težko popraviti.

15. Začasno zadržanje izpodbijanih določb pomeni, da bo za čas do odločitve ustavnega sodišča odloženo lastninsko preoblikovanje zavarovalnic, kar po oceni ustavnega sodišča lahko povzroči manjšo škodo od škode, ki bi nastala v primeru, če ustavno sodišče izpodbijanih določb ne bi zadržalo. Zgolj to, da sta pripravljalec zakona in zakonodajalec doslej porabila deset let za njegovo pripravo, namreč ne more biti razlog, zaradi katerega bi moralo ustavno sodišče dopustiti lastninjenje zavarovalnic po zakonskih določbah, ki so morebiti protiučelne. Glede na navedeno je bilo treba predlogu, da se do končne odločitve zadrži izvrševanje izpodbijanih zakonskih določb, ugoditi. Pri tem je ustavno sodišče upoštevalo, da ZLPZ zahteva od pristojnih organov določene aktivnosti, dokončna odločitev pa je glede na določbo 9. člena ZLPZ dana vladi z izdajo odločbe o lastninskem preoblikovanju zavarovalnice. Glede na roke, ki jih zakon določa za izvedbo posameznih opravil v zvezi z lastninjenjem, je zato določilo, da sklep o zadržanju začne učinkovati že z dnem njegove vročitve vladi in ne šele po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

C)

16. Ustavno sodišče je sprejelo ta sklep na podlagi tretje-odstavka 26. člena in 39. člena ZUstS v sestavi: predsednik Franc Testen ter sodnice in sodniki dr. Janez Čebulj, dr. Zvonko Fišer, Lojze Janko, Milojka Modrija, dr. Mirjam Škrk in dr. Dragica Wedam-Lukić. Sklep je sprejelo soglasno.

Št. U-I-117/00

Ljubljana, dne 18. maja 2000.

Predsednik
Franc Testen l. r.

2076. Sklep o zadržanju izvrševanja uredbe o določitvi mehanizma za oblikovanje cen komunalnih storitev

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti in zakonitosti, začetem z zahtevo Mestnega sveta mestne občine Ljubljana, ki ga po pooblastilu županje zastopata Miro Senica in Anton Nosan, odvetnika v Ljubljani, na seji dne 18. 5. 2000

sklenilo:

Do končne odločitve se zadrži izvrševanje uredbe o določitvi mehanizma za oblikovanje cen komunalnih storitev (Uradni list RS, št. 29/00).

Brazložitev

A)

1. Predlagatelj izpodbija določbe 8. in 13. člena zakona o kontroli cen (Uradni list RS, št. 63/99 – v nadaljevanju: ZKC), uredbo o pridobitvi predhodnega soglasja k cenam zbiranja, čiščenja in distribucije vode (Uradni list RS, št. 82/99), uredbo o določitvi mehanizma za oblikovanje cen komunalnih storitev (Uradni list RS, št. 11/00) in uredbo o določitvi mehanizma za oblikovanje cen komunalnih storitev (Uradni list RS, št. 29/00). Predlaga, naj ustavno sodišče do končne odločitve zadrži izvrševanje zadnje navedene uredbe, ki je v veljavi.

2. Predlagatelj zatrjuje, da so izpodbijane določbe ZKC v nasprotju s prvim odstavkom 140. člena ustave (delovno področje samoupravnih lokalnih skupnosti), če se razlagajo tako, da lahko vlada na tej podlagi z uredbo določa ukrep kontrole cen tudi v primeru, ko gre za cene storitev javnih služb iz pristojnosti lokalne skupnosti. ZKC naj bi namreč omogočal različno tolmačenje glede pristojnosti za ukrep kontrole cen, zaradi česar naj bi bilo kršeno tudi načelo pravne države (2. člen ustave). Vlada naj bi ZKC uporabljala v nasprotju z ustavo, kar izhaja iz izpodbijanih uredb, ki naj bi bile protiustavne in nezakonite. Šlo naj bi za kršitev pravic in odgovornosti Mestne občine Ljubljana (v nadaljevanju: MOL) iz 140. člena ustave, 13. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93 in nasl.) in 21. in 26. člena zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93), ob pravilni razlagi pa tudi 13. člena ZKC.

3. Predlog za zadržanje izvrševanja uredbe predlagatelj utemeljuje z navedbami, da relevantne cene zaradi izpodbijanih ukrepov kontrole cen povzročajo visoko izgubo. Tako npr. Javno podjetje Vodovod–Kanalizacija že od leta 1995 posluje s cenami za obračun oskrbe s pitno vodo, ki ne omogočajo pokritja stroškov enostavne reprodukcije. Zaradi dotrajanosti infrastrukturnega sistema vodovoda in kanalizacije so ponekod izgube v pitni vodi že do 50%. Zaradi dotrajanosti kanalizacije naj bi marsikje grozila tudi ekološka katastrofa. Tudi Javno podjetje Snaga naj bi se z izgubo soočalo že vrsto let. Zaradi tega ni sredstev za izgradnjo nove deponije za odpadke na območju Ljubljane. Sedanja deponija naj bi bila ob tem že napolnjena, zaradi česar naj bi prav tako grozila ekološka katastrofa. Nadaljnje nezakonito zadrževanje cen s strani vlade naj bi nujno vodilo v stanje, ko MOL ne more več izvrševati svoje ustavne in zakonske funkcije, s čimer naj bi bil ogrožen tudi javni interes. Zaradi izpodbijanih uredb naj bi zato nastajale težko popravljive škodljive posledice.

4. Vlada glede prve in zadnje izpodbijane uredbe ni odgovorila v roku, dne 3. 4. 2000 pa je po podalšanju roka posredovala svoje mnenje z dne 31. 3. 2000 glede druge izpodbijane uredbe, ki je z dnem uveljavitve v izreku navedene uredbe (1. 4. 2000), objavljene v Uradnem listu RS z dne 31. 3. 2000, prenehala veljati. V svojem mnenju vlada županji oporeka legitimacijo za vložitev zahteve. Nasprotuje tudi predlogu za zadržanje izvrševanja, ne da bi se izrecno opredelila do navedb o težko popravljivi škodi, ki naj bi zaradi izpodbijanih uredb nastajala.

5. V zvezi z legitimacijo županje je predlagatelj ustavnemu sodišču posredoval sklep mestnega sveta z dne 16. 12. 1999, s katerim je pooblastil županjo za vložitev zahteve.

B)

6. Ustavno sodišče ocenjuje, da pooblastilo mestnega sveta županji z dne 16. 12. 1999 zadostuje za vložitev zahteve po 23. členu zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju: ZUstS).

7. Po določbi 39. člena ZUstS sme ustavno sodišče do končne odločitve v celoti ali delno zadržati izvršitev predpisa ali splošnega akta za izvrševanje javnih pooblastil, če bi zaradi njegovega izvrševanja lahko nastale težko popravljive škodljive posledice.

8. Kadar ustavno sodišče odloča o začasnem zadržanju izvrševanja izpodbijanega predpisa, vselej tehta med škodljivimi posledicami, ki bi jih povzročilo izvrševanje morebiti protiustavnega predpisa, in med škodljivimi posledicami, ki bi nastale, če se izpodbijani predpis sploh ne bi izvrševal.

9. Po presoji ustavnega sodišča bi težko popravljive škodljive posledice, kot jih navaja predlagatelj, zaradi izpodbijanih ukrepov kontrole cen lahko nastale. Vlada tem nevedbam ni oporekala niti ni pojasnila, kakšne škodljive posledice bi po drugi strani lahko povzročilo morebitno neizvrševanje teh ukrepov kontrole cen. Ob tehtanju škod, ki bi lahko nastale, je v danem primeru ustavno sodišče upoštevalo tudi dejstvo, da novi ZKC ne vsebuje več mehanizma, ki bi prizadetim z ukrepi kontrole cen v določenih primerih omogočal vsaj delno povrnitev škode, ki jim zaradi njih nastaja. Prej veljavni zakon o cenah (Uradni list RS, št. 1/91-I) je v svojem 6. členu v primerih, ko se zaradi ukrepov določitve cen bistveno poslabšajo pogoji poslovanja, ki onemogočajo normalno poslovanje, omogočal zagotovitev nadomestila do ravni cene, ki pokriva stroške enostavne reprodukcije.

10. Ustavno sodišče v danem primeru tudi ocenjuje, da ni verjetno, da bi v primeru zadržanja v izreku navedene uredbe prišlo do takšnega dviga relevantnih cen, da bi to imelo negativne posledice na stabiliziranje cen in na stabilne gospodarske razmere v državi, za kar vse si prizadeva vlada. Pri oblikovanju relevantnih cen bo namreč še vedno treba upoštevati druge veljavne predpise na tem področju, tako tudi navodilo o metodologiji za oblikovanje cen obveznih lokalnih javnih služb oskrbe s pitno vodo (Uradni list RS, št. 10/00), navodilo o metodologiji za oblikovanje cen obveznih lokalnih javnih služb ravnanja s komunalnimi odpadki in odlaganja ostankov komunalnih odpadkov (Uradni list RS, št. 27/98 in 34/98) ter navodilo o metodologiji za oblikovanje cen obveznih lokalnih javnih služb odvajanja in čiščenja odpadnih in padavinskih voda (Uradni list RS, št. 11/99). Ob tem v primeru neupravičenega zviševanja cen lahko posreduje tudi Urad za varstvo konkurence ter tržni inšpektor v okviru svojih pristojnosti. Če občina ne bi izvajala nalog iz 90. a in 90. b člena ZLS z v teh določbah zagroženimi posledicami.

11. Ker na eni strani zaradi zamika pri oblikovanju cen na podlagi uredbe nastajajo škodljive posledice za predlagatelja, na drugi strani pa glede na razloge iz prejšnje točke ne morejo nastati težko popravljive škodljive posledice pri oblikovanju teh cen, je ustavno sodišče predlogu za zadržanje izvrševanja navedene uredbe ugodilo.

C)

12. Ustavno sodišče je sprejelo ta sklep na podlagi 39. člena ZUstS v sestavi: predsednik Franc Testen ter sodnice in sodniki dr. Janez Čebulj, dr. Zvonko Fišer, Lojze Janko, Milojka Modrijan, dr. Mirjam Škrk in dr. Dragica Wedam-Lukić. Sklep je sprejelo soglasno.

Št. U-I-10/00
Ljubljana, dne 18. maja 2000.

Predsednik
Franc Testen l. r.

2077. Odločba o razveljavitvi drugega odstavka 16. člena pravilnika o plačilih staršev za programe v vrtcih

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti in zakonitosti, začetem na pobudo Bože Plut iz Radomelj, na seji dne 10. 5. 2000

o d l o č i l o:

Drugi odstavek 16. člena pravilnika o plačilih staršev za programe v vrtcih (Uradni list RS, št. 44/96, 1/98 in 84/98) se razveljavi.

O b r a z l o ž i t e v**A)**

1. Pobudnica izpodbija določbo pravilnika o plačilih staršev za programe v vrtcih (v nadaljevanju: pravilnik), po kateri lahko vrtec otroka zaradi nerednega plačevanja izključi. Pobudnica meni, da je določba neustavna in nezakonita, ker staršev ter vrtca ne obravnava kot enakopravnih strank. Vrtec lahko zaradi neplačila storitve uporabi "prisilna sredstva", njej pa je na razpolago le sodna pot, da bi od otrokovega očeta izterjala preživnino in s tem sredstva za plačilo vrtca. Poudarja, da bi morale biti otrokove koristi glavno vodilo pri vseh dejavnostih v zvezi z otroki.

2. Ministrstvo za šolstvo in šport odgovarja, da je pravilnik izdan na podlagi 33. člena zakona o vrtcih (Uradni list RS, št. 12/96 – v nadaljevanju: ZVrt). V pravilniku so določene podrobnosti glede lestvice, prejemkov, ki se vštevajo v dohodek na družinskega člana, in premoženja, ki se upošteva za določitev plačila, glede načina njihovega ugotavljanja ter načina in postopka uveljavljanja znižanega plačila. Postopek uveljavljanja znižanega plačila je opredeljen v IV. točki pravilnika. Tako je v tem delu podrobneje razdelan ves potek postopka od oddaje vloge staršev za znižano plačilo pri pristojnem organu do opredelitve obveznosti staršev, da so račun za vrtec dolžni poravnati v roku 8 dni od izstavitve računa. Kot skrajno možnost za neizpolnjevanje te obveznosti drugi odstavek 16. člena določa, da vrtec lahko otroka izključi. Vključevanje otrok v vrtec je prostovoljno, obvezna je le vključitev otrok v pripravo otrok na osnovno šolo eno leto pred vstopom v šolo. Ta obveznost bo trajala do prehoda na program 9-letne osnovne šole. Starši, ki se odločijo za vključitev otroka v vrtec, sklenejo z vrtcem posebno pogodbo, v kateri so natančneje opredeljene medsebojne pravice in obveznosti vrtca in staršev. Čeprav starši plačajo le določen del ekonomske cene programa, v katerega je otrok vključen, preostalo razliko pa zagotavlja iz javnih sredstev občina, gre po navedbah ministrstva med vrtcem in starši za dvostransko obvezno razmerje. Obveznost vrtca predstavlja izvajanje programa, ki so ga starši izbrali za svojega otroka. Vsebinsko programa, cilje in metode dela mora vrtec predstaviti v posebni publikaciji po 11. členu ZVrt, pri čemer pa podrobnejša navodila vsebuje pravilnik o publikaciji vrtca (Uradni list RS, št. 64/96). Ta kot obvezno vsebinsko publikacijo določa med drugim tudi opredelitev obveznosti staršev do vrtca. V zvezi s pobudničnimi navedbami o socialnem položaju Ministrstvo opozarja na nekatere možnosti, ki jih je glede na socialni položaj družine mogoče upoštevati pri določitvi plačila za vrtec. Sistem, na podlagi katerega se staršem določi plačilo za vrtec, naj bi omogočal pravično določitev plačila. Pogodbeno razmerje med vrtcem in starši naj bi zakon in podzakonski predpisi urejali na način, ki obema strankama zagotavlja enakopraven položaj.

B)

3. Ustavno sodišče je na podlagi šeste alineje 52. člena poslovnika ustavnega sodišča Republike Slovenije (Urad-

ni list RS, št. 49/98) zadevo obravnavalo prednostno. Pobudo je sprejelo in glede na izpolnjene pogoje, določene v četrtem odstavku 26. člena zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju: ZUstS), takoj nadaljevalo z odločanjem o stvari sami. Pri tem se je omejilo na izpodbijano določbo in se ni spuščalo v oceno drugih določb pravilnika.

4. Temeljne naloge vrtcev so pomoč staršem pri celoviti skrbi za otroke, izboljšanje kvalitete življenja družin in otrok ter ustvarjanje pogojev za razvoj otrokovih telesnih in duševnih sposobnosti. Predšolsko vzgojo v vrtcih, ki jo ZVrt opredeljuje kot sestavni del sistema vzgoje in izobraževanja, izvajajo javni in zasebni vrtci.

5. ZVrt ureja vpis in sprejem otrok v javni vrtec, torej vrtec, ki izvaja javno službo. Javni vrtec vpisuje in sprejema otroke v svoje programe na podlagi prijav vse leto. Če je v vrtec vpisanih več otrok, kot je v vrtcu prostih mest, odloča o sprejemu komisija za sprejem otrok. V petem odstavku 20. člena je določeno, da ima pri sprejemu v vrtec prednost otrok, za katerega starši predložijo potrdilo centra za socialno delo o ogroženosti zaradi socialnega položaja družine. Programi predšolske vzgoje se financirajo iz javnih sredstev, sredstev ustanovitelja, plačil staršev ter donacij in drugih virov. Osnova za plačilo staršev je cena programa, v katerega je otrok vključen (20. člen). Plačilo staršev določi lokalna skupnost na podlagi lestvice, ki starše razvršča v razrede. Starši, ki prejemajo denarni dodatek po predpisih o socialnem varstvu, so po drugem odstavku 32. člena ZVrt plačila oproščeni. V 33. členu je ministru, pristojnemu za predšolsko vzgojo, naloženo, da določi lestvico, prejeme, ki se vštevajo v dohodek na družinskega člana, in premoženje, ki se upošteva za določitev plačila, način njihovega ugotavljanja ter način in postopek uveljavljanja znižanega plačila.

6. Ob sklicevanju na navedeni 33. člen ZVrt in drugi odstavki 99. člena zakona o upravi (Uradni list RS, št. 67/94 in nasl. – v nadaljevanju: ZUpr) je Minister za šolstvo in šport izdal izpodbijani pravilnik. V prvem odstavku 16. člena je določil, da so starši dolžni poravnati račun v roku 8 dni od izstavitve računa za pretekli mesec, sicer jim vrtec zaračuna zakonite zamudne obresti. V drugem odstavku 16. člena pa pravilnik določa, da lahko vrtec zaradi nerednega plačevanja otroka izključi. S takšno določbo pravilnika je minister presegel s 33. členom ZVrt izrecno opredeljeno pooblastilo.

7. Glede na tretji odstavek 153. člena ustave, po katerem morajo biti podzakonski predpisi in drugi splošni akti v skladu z ustavo in zakoni, lahko pravilnik, ki je izvedbeni akt, zakonsko normo dopolnjuje le tako daleč, da z dopolnjevanjem ne ureja razmerij samostojno, zunaj zakonskega okvira, ali da ne uvaja novih obveznosti. To, da bi upravni organi spreminjali ali samostojno urejali zakonsko materijo, izključuje načelo delitve oblasti, ki med drugim pomeni, da upravni organi nimajo pravice izdajati splošnih norm brez podlage v zakonu. Skladno z drugim odstavkom 120. člena ustave so namreč upravni organi pri svojem delu, kamor sodi tudi izdajanje predpisov iz njihove pristojnosti, vezani na okvir, ki ga določata ustava in zakon. Pravilnik ne sme v vsebinskem smislu določati ničesar brez zakonske podlage in zunaj vsebinskih okvirov, ki morajo biti v zakonu izrecno določeni ali iz njega vsaj z razlago ugotovljivi. Tudi drugi odstavek 99. člena ZUpr, na katerega se minister sklicuje, določa, da se s pravilnikom razčlenijo posamezne določbe zakona, drugega predpisa ali akta za njegovo izvrševanje. Gre torej za potrebe izvajanja tistega zakona, na podlagi oziroma zaradi katerega je pravilnik izdan. Minister si zato ne sme privzeti pristojnosti, da s pravilnikom, izdanim za izvrševanje določenega zakona, brez izrecnega pooblastila podrobneje uredi še vprašanje, za katerega nima pooblastila niti v tem niti v kakšnem drugem zakonu. Takega pooblastila minister nima.

8. Ni sporno, da so starši dolžni plačevati vrtec. Način plačevanja (kadar je na primer potrebno določiti drugačnega od splošno veljavnega), zlasti pa posledice neplačevanja bi

moral v osnovi urediti ZVrt. Ureditev v pravilniku bi se zato lahko nanašala samo na podrobnejše urejanje načina uresničevanja takšnih z ZVrt določenih pravic in obveznosti staršev otrok, ki so sprejeti v vrtec. Izpodbijana ureditev pravilnika glede na navedeno ni primerna za predmet urejanja v podzakonskem aktu, saj posega v pravice posameznikov tako, da jih omejuje. Zlasti je očitno omejevanje otrokove pravice obiskovati vrtec. Varovanju te otrokove pravice bi oziroma bo morala tudi zakonska ureditev dati prednost pred ekonomskim interesom vrtca. Otroci po 56. členu ustave uživajo posebno varstvo in skrb. Tudi po 3. členu Konvencije Združenih narodov o otrokovih pravicah (Uradni list SFRJ, Mednarodne pogodbe, št. 15/90) naj bi bile otrokove koristi glavno vodilo tudi zakonodajalcu. Zaradi takšne posebne skrbi, ki jo morajo biti deležni otroci, v ureditev, ki zadeva otroke, ni mogoče iz splošne ureditve obligacijskih razmerij avtomatično prenesti načela, da lahko v primeru, če ena stranka dvostranske pogodbe ne izpolni svoje obveznosti, druga stranka razdre pogodbo z navadno izjavo. Tudi če razmerje med starši, katerih otrok je sprejet v vrtec, in tem vrtcem opredelimo kot civilnopravno razmerje, so v njem močno prisotni javnopravni elementi, kar se kaže zlasti v načinu določanja plačila staršev. V ZVrt je tudi poudarjena skrb za ustvarjanje možnosti za vključitev otrok v javni vrtec. Lokalna skupnost je na primer dolžna začeti postopek za zagotovitev dodatnih prostih mest v javnem vrtcu ali razpisati koncesijo, kadar v kraju bivanja ni vrtca, ki izvaja javno službo, oziroma vrtec nima prostih mest, starši pa izrazijo interes za vključitev v vrtec tolikšnega števila otrok, da bi se v skladu s standardi in normativi oblikoval en oddelek.

9. Poleg vsega bi bilo treba merila za izključitev otroka iz vrtca določiti v zakonu in zato tudi ureditev v pravilniku, da lahko o tem odloča vrtec sam, ni v skladu niti z legalitetnim načelom niti z načelom enakosti pred zakonom po drugem odstavku 14. člena ustave. Prav pobudničin primer kaže na to, da vrtcu ne sme biti dana polna diskrecija pri takšnem ravnanju.

10. Pobudnica je prejela opomin pred izključitvijo otroka iz vrtca, ni pa izkazala, da bi bila izključitev izvršena in bi tako zaradi ugotovljene protiustavnosti in nezakonitosti nastale takšne škodljive posledice, da bi bilo treba obravnavano določbo pravilnika odpraviti z učinkom za nazaj. Zato je ustavno sodišče izpodbijano ureditev razveljavilo. Razveljavitev začne učinkovati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in ima učinke po tretjem odstavku 45. člena ZUstS.

C)

11. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi tretjega odstavka 45. člena ZUstS v sestavi: predsednik Franc Testen ter sodnici in sodniki dr. Janez Čebulj, dr. Zvonko Fišer, Lojze Janko, Milojka Modričan in dr. Dragica Wedam-Lukić. Odločbo je sprejelo soglasno.

Št. U-I-3/99

Ljubljana, dne 10. maja 2000.

Predsednik
Franc Testen l. r.

BANKA

2078. Sklep o splošni eskontni meri Banke Slovenije

Na podlagi prvega odstavka 33. člena in drugega odstavka 20. člena zakona o Banki Slovenije (Uradni list RS, št. 1/91-I) izdaja Svet Banke Slovenije

S K L E P

o splošni eskontni meri Banke Slovenije

1

Splošna eskontna mera Banke Slovenije znaša 9% letno.

2

Ta sklep začne veljati 1. junija 2000. S tem dnem preneha veljati sklep o splošni eskontni meri Banke Slovenije (Uradni list RS, št. 84/98).

Št. 22-0107/00

Ljubljana, dne 23. maja 2000.

dr. France Arhar l. r.
Guverner
Predsednik Sveta Banke
Slovenije

DRUGI DRŽAVNI ORGANI IN ORGANIZACIJE

2079. Poročilo o gibanju plač za marec 2000

Statistični urad Republike Slovenije objavlja na podlagi zakona o državni statistiki (Uradni list RS, št. 45/95) in nacionalnega programa statističnih raziskovanj (Uradni list RS, št. 70/97)

P O R O Č I L O

o gibanju plač za marec 2000

Povprečna mesečna bruto plača na zaposleno osebo v Sloveniji za marec 2000 je znašala 183.351 SIT in je bila za 2,0 odstotka višja kot februarja 2000.

Povprečna mesečna neto plača na zaposleno osebo v Sloveniji za marec 2000 je znašala 115.588 SIT in je bila za 0,7 odstotka višja kot februarja 2000.

Povprečna mesečna bruto plača za obdobje januar-marec 2000 je znašala 180.599 SIT.

Indeks povprečne mesečne bruto plače za marec 2000 na april 1999 – marec 2000 znaša 103,7.

Št. 941-15-15/2000

Ljubljana, dne 17. maja 2000.

Direktor
Statističnega urada RS
Tomaž Banovec l. r.

OBČINE

CERKNO

2080. Odlok o potrditvi zaključnega računa proračuna Občine Cerknno za leto 1999

Na podlagi 96. člena zakona o javnih financah (Uradni list RS št. 79/99), 13. člena zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 80/94 in 56/98) in 25. člena statuta Občine Cerknno (Uradni list RS, št. 48/95) je Občinski svet občine Cerknno na seji dne 29. 3. 2000 sprejel

O D L O K

o potrditvi zaključnega računa proračuna Občine Cerknno za leto 1999

1. člen

Potrdi se zaključni račun Občine Cerknno za leto 1999, katerega sestavni del je zaključni račun rezervnega sklada.

2. člen

Bilanca prihodkov in odhodkov SIT

1. Zaključni račun proračuna za leto 1999 izkazuje:

– Prihodki	603,391.033,24
– Odhodki	600,020.957,47
– Presežek prihodkov	3,370.075,77

Račun finančnih terjatev in naložb

– Prejeta vračila danih posojil	
– Dana posojila in povečanje kapitalskih deležev	1,000.000,00
– Skupni presežek	2,370.075,77

Račun financiranja

– Zadolževanje proračuna	
– Odplačilo glavnice	700.000,00
– Neto zadolževanje proračuna	–700.000,00
– Povečanje oziroma zmanjšanje sredstev na računih	1,670.000,00

2. Zaključni račun rezervnega sklada izkazuje:

– Prihodki	8,220.853,48
– Presežek prihodkov	8,220.853,48

3. člen

Presežek prihodkov po zaključnem računu proračuna se prenese v leto 2000 in se vodi kot sredstva na računih.

4. člen

Presežek po zaključnem računu rezervnega sklada se prenese v leto 2000.

5. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 40302-01/00

Cerkno, dne 29. marca 2000.

Župan
Občine Cerknno
Jurij Kavčič l. r.

2081. Odlok o organizaciji in delovnem področju Občinske uprave občine Cerknno

Na podlagi 29. in 49. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95, 26/97, 10/97,

10/98 in 74/98), 25. člena statuta Občine Cerknno (Uradni list RS, št. 48/95) in v skladu z uredbo o skupnih osnovah in kriterijih za notranjo organizacijo in sistemizacijo delovnih mest v organih državne uprave (Uradni list RS, št. 24/98 in 56/98) je Občinski svet občine Cerknno na seji dne 29. 3. 2000 na predlog župana sprejel

O D L O K

o organizaciji in delovnem področju Občinske uprave občine Cerknno

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem odlokom se ustanovi Občinska uprava občine Cerknno, določi organizacija in delovno področje ter urejajo druga vprašanja v zvezi z delovanjem Občinske uprave občine Cerknno.

2. člen

Občinska uprava v okviru pravic in dolžnosti občine izvaja zakone, občinske odloke in druge splošne in posamične akte, odloča s posamičnimi akti o upravnih stvareh iz lastne pristojnosti in iz prenesene državne pristojnosti, pripravlja predloge splošnih in posamičnih aktov občine, spremlja stanje in daje pobude za reševanje vprašanj na področjih, za katere je ustanovljena ter odgovarja za stanje na teh področjih ter opravlja druga razvojna, strokovna in administrativna dela za občinski svet, župana, nadzorni odbor, odbore občinskega sveta in komisije.

3. člen

Pri opravljanju svojih nalog občinska uprava sodeluje z občinskimi upravami drugih občin, nosilci javnih pooblastil, državnimi organi, zavodi, podjetji, družbami in drugimi organizacijami z izmenjavo mnenj in izkušenj ter podatkov in obvestil ter preko skupnih delovnih teles.

4. člen

Javnost dela občinske uprave se zagotavlja z uradnimi sporočili ter dajanjem informacij sredstvom javnega obveščanja, novinarskimi konferencami, z udeležbo na konferencah, okroglih mizah, in drugih oblikah sodelovanja s predstavniki javnega obveščanja oziroma drug ustrezen način, ki omogoča javnosti, da se seznanijo z delom občinske uprave.

Uradna sporočila za javnost, informacije, obvestila, pojasnila in druge podatke v smislu prejšnjega odstavka dajeta predstavnikom sredstev javnega obveščanja župan in tajnik občine, po njunem pooblastilu pa lahko tudi drug delavec v občinski upravi.

II. ORGANIZACIJA IN DELOVNO PODROČJE OBČINSKE UPRAVE

5. člen

Za opravljanje nalog občinske uprave se v Občini Cerknno ustanovi enovit organ: Občinska uprava občine Cerknno, s sedežem v Cerknem, Platiševa 9 (v nadaljnjem besedilu: občinska uprava).

V občinski upravi se za posamezna področja in naloge organizirajo naslednje službe:

- urad župana,
- služba za gospodarsko in komunalno infrastrukturo z režiskim obratom,

- služba za urejanje prostora in varstvo okolja,
- služba za družbene dejavnosti,
- finančno računovodska služba.

Občinska uprava zagotavlja:

- strokovno, učinkovito in racionalno izvrševanje nalog občinske uprave,
- zakonito, pravočasno in učinkovito uresničevanje pravic, interesov in obveznosti strank in drugih udeležencev v postopkih,
- učinkovito sodelovanje z drugimi institucijami.

6. člen

Občinska uprava opravlja strokovne, upravne, organizacijsko-tehnične in administrativne naloge na področju:

- splošnih zadev, normativno pravnih zadev in upravnih zadev,
- javnih financ in gospodarskih dejavnosti,
- družbenih dejavnosti,
- urejanja prostora in varstva okolja,
- gospodarskih javnih služb in infrastrukture,
- občinskega redarstva in inšpekcijskega nadzorstva.

Občinska uprava opravlja tudi druge naloge iz pristojnosti občine.

7. člen

Na področju splošnih, normativno pravnih in upravnih zadev opravlja občinska uprava:

- strokovna, organizacijska, administrativna in tehnična opravila za potrebe župana, občinskega sveta in njegovih delovnih teles, za člane občinskega sveta, nadzorni odbor in druge občinske organe,
- kadrovske zadeve,
- gospodarjenje s premičnim in nepremičnim premoženjem občine,
- obdelava podatkov za potrebe občine,
- naloge civilne obrambe, civilne zaščite in reševanja,
- nudi strokovno pomoč krajevnim skupnostim pri njihovem delovanju in
- opravlja druge naloge, ki po svoji naravi sodijo v pristojnost splošnih zadev,
- pripravlja splošne in druge akte ter mnenja in stališča, ki jih sprejemajo župan, občinski svet in drugi občinski organi,
- sestavlja pogodbe, daje oceno sprejetih pogodb in pravnih sprememb,
- nudi strokovno pravno pomoč pri izvajanju volilnih opravil,
- daje pravno pomoč županu, občinskemu svetu in drugim občinskim organom,
- opravlja druge naloge, ki spadajo v to področje,
- vodi upravni postopek in izdaja odločbe v teh postopkih na I. stopnji,
- vodi evidenco o upravnih stvareh,
- sodeluje v upravnih postopkih, ki jih vodijo drugi pristojni organi,
- opravlja druge naloge s področja upravnih zadev.

8. člen

Na področju javnih financ občinska uprava:

- pripravlja proračun in skrbi za njegovo izvrševanje v skladu s predpisi, ki urejajo to področje;
- pripravlja finančna poročila, rebalanse in zaključni račun proračuna;
- zagotavlja strokovno pomoč občinskim organom pri sprejemanju in izvrševanju občinskih splošnih in drugih aktov s področja javnih financ;
- opravlja finančno-knjigovodska in druga strokovna opravila za proračun, občinske sklade, režijski obrat in druge uporabnike proračuna;

- spremlja, analizira in oblikuje cene iz pristojnosti občine in daje mnenje k oblikovanju cen iz koncesijskih in drugih razmerij;

- spremlja in analizira davke iz občinske pristojnosti in v skladu z zakonom pripravlja strokovne podlage za njihovo uvedbo oziroma usklajevanje;
- pripravlja premoženjsko bilanco občine;
- opravlja druge naloge, ki sodijo v to področje.

9. člen

Na področju gospodarskih dejavnosti občinska uprava:

- pripravlja predloge programskih usmeritev gospodarskih dejavnosti;
- izvaja strokovne naloge za občino in njene organe, kadar je občina ustanovitelj ali soustanovitelj javnega podjetja ali zavoda na področju gospodarskih javnih služb;
- spremlja in analizira gospodarska gibanja v občini;
- skrbi za celosten in usklajen razvoj podeželja;
- zagotavlja pospeševanje in razvoj obrtništva, malega gospodarstva in podjetništva;
- spremlja razvoj trgovinske dejavnosti, gostinstva in turizma;
- opravlja upravne in druge strokovne naloge s področja kmetijstva;
- opravlja druge naloge s tega področja.

10. člen

Na področju družbenih dejavnosti občinska uprava:

- pripravlja razvojne usmeritve in razvojne programe na različnih področjih družbenih dejavnosti;
- skrbi za realizacijo programov v skladu s proračunom, koordinira delovanje različnih subjektov na področjih družbenih dejavnosti in opravlja nadzor nad izvajanjem programov;
- pripravlja in izvaja programe javnih del;
- vodi postopke podeljevanja koncesij;
- opravlja druge naloge, ki sodijo v področje družbenih dejavnosti.

11. člen

Na področju urejanja prostora in varstva okolja občinska uprava opravlja naslednje naloge:

- pripravlja programska izhodišča za sprejemanje prostorskih aktov in smernice za izdelavo prostorsko izvedbenih aktov,
- pripravlja prostorske akte občine,
- vodi evidenco posegov v prostor in analizira stanje posegov v prostor,
- nudi strokovno pomoč pravnim in fizičnim osebam pri urejanju prostora,
- opravlja naloge, ki spadajo v to področje,
- pripravlja programe varstva okolja, operativne programe in študije ranljivosti okolja za območje občine,
- pripravlja sanacijske programe za odpravo posledic in virov obremenitve okolja in skrbi za njihovo izvedbo ter
- opravlja druge upravne naloge varstva okolja, ki jih določajo posebni predpisi s tega področja.

12. člen

Na področju gospodarskih javnih služb in infrastrukture občinska uprava opravlja naslednje naloge:

- pripravlja strokovne podlage za ustanovitev in organizacijo gospodarskih javnih služb,
- sodeluje pri pripravi programov razvoja gospodarskih javnih služb, skrbi za njihovo izvajanje in izvaja nadzor nad njihovim izvajanjem,
- pripravlja projekte in investicijske programe in opravlja nadzor nad investicijami,
- opravlja druge naloge na tem področju.

13. člen

Občinska uprava v režijskem obratu, ki je notranja organizacijska enota občinske uprave, opravlja dejavnosti s posameznih gospodarskih javnih služb, in sicer:

- gospodarjenje s stavbnimi zemljišči,
- vzdrževanje občinskih cest,
- organizacija zimske službe,
- redarska služba,
- dejavnosti s področja inšpekcij,
- odvajanje in čiščenje komunalnih odpadkov in padavinskih voda,
- javna snaga in čiščenje javni površin,
- urejanje javnih poti, površin za pešce in zelenih površin,
- plakatiranje in okraševanje naselij,
- opravlja računovodske storitve za krajevne skupnosti, razen za KS Cerkno,
- opravlja druge naloge na področju gospodarskih javnih služb.

III. NAČIN DELA, POOBLASTILA IN ODGOVORNOSTI DELAVCEV

14. člen

Predstojnik občinske uprave je župan, ki predstavlja in zastopa občino ter nadzoruje, usmerja ter daje navodila za vodenje občinske uprave.

15. člen

Občinsko upravo neposredno vodi tajnik občine, ki ga imenuje in razrešuje župan.

Tajnik občine:

- neposredno vodi urad župana, organizira in koordinira delo delavcev v občinski upravi in jim nudi strokovno pomoč, razporeja delo med delavcev občinski upravi in skrbi za delovno disciplino,
- izdaja odločbe v upravnem postopku na prvi stopnji,
- opravlja najzahtevnejše naloge občinske uprave in vodi ter sodeluje v najzahtevnejših projektnih skupinah v občini,
- skrbi za zakonito, učinkovito in smotno opravljanje nalog občinske uprave,
- opravlja druge naloge po nalogu župana.

Tajnik občine lahko izdaja odločbe in druge akte, ki se nanašajo na uresničevanje pravic, obveznosti in odgovornosti iz delovnega razmerja delavcev občinske uprave, če ga župan za to pooblasti.

Tajnik občine je za svoje delo odgovoren županu.

Tajnik občine mora imeti najmanj višješolsko izobrazbo.

16. člen

Razvrstitev in število delovnih mest v občinski upravi ter razvrstitev nalog iz posameznega delovnega področja občinske uprave, ki jih opravlja posamezni delavec, se določi s pravilnikom o sistemizaciji delovnih mest v občinski upravi, ki ga izda župan.

17. člen

Posamezno nalogo občinske uprave, ki je določena s tem odlokom, opravi tisti delavec, v katerega delovno področje spada naloga po pravilniku o sistemizaciji delovnih mest oziroma po svoji naravi.

Če je naloga takšna, da po svoji naravi ne spada v delovno področje nobenega od delavcev občinske uprave, jo opravi delavec, ki ga določi tajnik občine.

18. člen

Delavci občinske uprave opravljajo naloge, določene z zakoni in drugimi predpisi, statutom občine in pravilnikom o sistemizaciji delovnih mest, v skladu s pristojnostmi in pooblastili, ki jih za opravljanje posameznih nalog določajo zakoni in drugi predpisi ter po navodilih tajnika občine.

Za svoje delo so odgovorni tajniku občine, disciplinsko in odškodninsko pa županu.

19. člen

V občinski upravi se kot posvetovalno telo župana oblikuje kolegij, ki obravnava pomembnejša vprašanja iz delovnega področja občinske uprave. Sestavo kolegija glede na obravnavano problematiko določi župan.

Kolegij sklicuje župan, v njegovi odsotnosti pa tajnik občine. Kolegij se sklicuje po potrebi, vendar najmanj enkrat tedensko.

20. člen

Za naloge v občinski upravi, ki zahtevajo sodelovanje več delavcev oziroma sodelovanje različnih strok in stopenj znanja, lahko župan ustanovi delovne skupine in druge oblike sodelovanja.

S sklepom o ustanovitvi župan določi sestavo delovne skupine, vodjo delovne skupine ter rok za izvedbo naloge.

21. člen

Za naloge, ki zahtevajo posebno proučevanje ali posebno strokovnost in jih delavci občinske uprave ne morejo opraviti sami, lahko župan ustanovi delovno ali projektno skupino ter sklene pogodbo z ustreznimi izdajalci nalog.

S sklepom o ustanovitvi delovne ali projektne skupine se določi sestava, naloge, roki za izvedbo nalog, sredstva in drugi pogoji za njeno delo.

IV. PREHODNA IN KONČNI DOLOČBI

22. člen

Župan Občine Cerkno v roku enega meseca po uveljavitvi tega odloka izda pravilnik o sistemizaciji delovnih mest v Občinski upravi občine Cerkno, ki je podlaga za razporeditev delavcev na ustrezna delovna mesta.

23. člen

Z dnem uveljavitve tega odloka preneha veljati odlok o organizaciji in delovnem področju Občinske uprave občine Cerkno (Uradni list RS, št. 37/96).

24. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 10006-01/00

Cerkno, dne 29. marca 2000.

Župan
Občine Cerkno
Jurij Kavčič l. r.

VSEBINA

Stran	Stran
DRŽAVNI ZBOR	DRUGI DRŽAVNI ORGANI IN ORGANIZACIJE
2063. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o poklicnem in strokovnem izobraževanju (ZPSI-A)	2079. Poročilo o gibanju plač za marec 2000
5933	5952
2064. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o vrtcih (ZVrt-A)	OBČINE
5933	CERKNO
2065. Zakon o varstvu pred utopitvami (ZVU)	2080. Odlok o potrditvi zaključnega računa proračuna Občine Cerklje za leto 1999
5934	5953
2066. Zakon o spremembi zakona o proizvodnji in prometu s prepovedanimi drogami (ZPPPD-A)	2081. Odlok o organizaciji in delovnem področju Občinske uprave občine Cerklje
5939	
2067. Zakon o izjemnem znižanju davčne obveznosti (ZIZDO)	MEDNARODNE POGODBE
5940	56. Zakon o ratifikaciji Sporazuma o vzajemni zaščiti in pospeševanju naložb med Republiko Slovenijo in Republiko Madžarsko (BHUZPN)
2068. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o upravnih taksah (ZUT-A)	377
5940	57. Zakon o ratifikaciji Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Madžarske o vzajemnem priznavanju spričeval in diplom (BHUVPSD)
	383
MINISTRSTVA	58. Zakon o ratifikaciji Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Zvezno vlado Republike Avstrije o turističnem prometu na mejnem območju (INTERREG/PHARE – CBC – obmejna panoramska pot) (BATTM)
2069. Odredba o izobraževalnem programu za pridobitev srednje strokovne izobrazbe Kmetijski tehnik	387
5942	59. Zakon o ratifikaciji Trgovinskega sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Arabske republike Egipt (BEGTS)
2070. Odredba o izobraževalnem programu za pridobitev srednje poklicne izobrazbe Kmetovalka-gospodinja	394
5942	60. Zakon o ratifikaciji Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Ruske federacije o zračnem prometu s protokolom (BRUZP)
2071. Odredba o določitvi vrednosti točke za ugotovitev vrednosti stanovanja	397
5942	61. Zakon o ratifikaciji Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Bolgarije o mednarodnem cestnem prevozu potnikov in blaga (BBOMCP)
2072. Pravilnik o farmakološko-toksikološkem preskušanju zdravil	408
5943	62. Zakon o ratifikaciji Sporazuma o pomorskem trgovinskem prometu med Vlado Republike Slovenije in Vlado Islamske republike Iran (BIRPTP)
2073. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah pravilnika o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati osebe, ki niso veterinarski strokovni delavci, da lahko osemenujejo živali	416
5944	63. Uredba o ratifikaciji Sporazuma, s katerim se obnavlja Sporazum o sodelovanju na področju patentov med Vlado Republike Slovenije in Evropsko patentno organizacijo (Sporazum o sodelovanju) in Sporazum o izvajanju tretjega odstavka 3. člena Sporazuma o sodelovanju (Sporazum o razširitvi) z dne 2. julija 1993
	421
USTAVNO SODIŠČE	64. Uredba o ratifikaciji spremenjene Priloge Sporazuma o rednem zračnem prometu med Republiko Slovenijo in Republiko Hrvaško
2074. Odločba o razveljavitvi odloka o gospodarskih javnih službah Mestne občine Ljubljana	422
5945	- Obvestilo o začetku veljavnosti mednarodne pogodbe
2075. Sklep o sprejemu pobude za začetek postopka za oceno ustavnosti 2. člena, 1. in 3. točke četrtega odstavka 3. člena, petega odstavka 3. člena ter 5., 7., 8. in 9. člena zakona o lastninskem preoblikovanju zavarovalnic in o zadržanju izvrševanja navedenih določb	424
5948	
2076. Sklep o zadržanju izvrševanja uredbe o določitvi mehanizma za oblikovanje cen komunalnih storitev	
5950	
2077. Odločba o razveljavitvi drugega odstavka 16. člena pravilnika o plačilih staršev za programe v vrtcih	
5951	
BANKA	
2078. Sklep o splošni eskontni meri Banke Slovenije	
5952	

Pravkar izšlo

ZAKON O IZVRŠEVANJU KAZENSKIH SANKCIJ (ZIKS)

z uvodnimi pojasnili Mihe Wohinza

cena 2214 SIT z DDV

10524

PREDPISI O LASTNINSKI PRAVICI

- zakon o temeljnih lastninskopravnih razmerjih
- zakon o ugotavljanju vzajemnosti
- zakon o kmetijskih zemljiščih
- zakon o stavbnih zemljiščih
- iz zakona o nepravdnem postopku

Cena 2.160 z DDV

10525

ISSN 1318-0576

9 771318 057017

Izdajatelj Služba Vlade RS za zakonodajo – Direktor Tone Dolčič – Založnik Uradni list RS, d.o.o. – Direktor in odgovorni urednik Marko Polutnik – Priprava Uradni list RS d.o.o., Tisk Tiskarna SET, d.o.o., Vevče – Akontacija naročnine za leto 2000 je 17.400 SIT (brez davka), pri ceni posameznega Uradnega lista RS je vračunan 8% DDV – Naročnina za tujino je 55.000 SIT – Reklamacije se upoštevajo le mesec dni po izidu vsake številke – Uredništvo in uprava Ljubljana, Slovenska 9 – Poštni predal 379 – Telefon tajništvo 125 14 19, računovodstvo 200 18 62, prodaja 200 18 38, preklici 125 02 94, računovodstvo, naročnine 125 23 57, telefaks 125 14 18, uredništvo 125 73 08, uredništvo (javni razpisi ...) 200 18 66, uredništvo – telefaks 125 01 99 – Internet <http://www.uradni-list.si> – uredništvo e-pošta: objave@uradni-list.si – Žiro račun 50100-601-273770